

היו עשרה בצבור שאחרו לבוא לתפלה אם יש עוד די זמן צריכים להתפלל, וכן אם נכנס צבור שני או שלישי או רביעי או יותר, אם יש עוד זמן. ואם הם היו פחות מעשרה ורוצים להיעזר ע"י אחדים מן הצבור הראשון כדי להשלים למנין עשרה, צריך לראות: אם הם ששה אנשים או יותר משלימים אתם, ואם הם חמשה, לא.

ואם הצבור מתאסף לאט, אסור ליחיד למהר ולקדם אותם ולהתפלל לבדו. ומי שכבר קרא קריאת שמע ונכנס לבית כנסת ומצא צבור קוראים אותה, אומר עמהם את הפסוק הראשון בלבד. אבל מי שהתפלל כבר י"ח ונכנס לצבור ומצא אותם שמתפללים אותה, אם הוא רוצה מתפלל עמהם ואם אינו רוצה אינו צריך; ואם התפלל עמהם צריך הוא להוסיף בה איזו בקשה. — ומי שרוצה להוסיף תפלת רשות יתפלל תפלת י"ח כמה פעמים שהוא רוצה, מפני שאין תפלה חוץ ממנה. ואם הוא רוצה להוסיף בקשה, יבקש בלילה או ביום. ומפני שראיתי את מיעוט הבינה וחששתי שהמתפלל, במקום להתקרב לרבו, יתרחק ממנו בדברי טעות חברתי בקשה בשתי

אלדין פאתתהם אלצלוה גמאעה פאן כאן פי אלוקת פצלה פיגב אן יצ'לון וכדלך אן דכלו גמאעה תאניה או תאלתה או ראבעה או מא זאד בעד אן יכון פי אלוקת פצלא פאן / כאנו אקל מן עשרה והודא יסתעינון בבעץ אלגמאעה אלאלין ליתממון בהם עשרה פלינטר אן כאן עדדהם סת רגאל ומא זאד פליתם מעהם ואן כאנו ה פלא.

ואן אבטא אגתמאע גמאעה פלא יגוז אן יבאדר ואחד מנהם יסאבקהם ויצלי הו פראד. ומן כאן קד קרא קריית שמע ודכל אלי כניסה וגד גמאעה יקרונהא פיקול מעהם אלפסוק אלאול פקט. ומן כאן קד צלא יח ודכל אלי גמאעה וגדהם יצ'לונהא פאן שא צלא מעהם ואן לס ישא לים ילזמה ואן צלא מעהם פינבגי לה אן יזיד שיא מן אלדעא. — ומן אראד אן יתנפל בצלוה פליצלי יח מרארא חסב אלנואפל אלתי קד עזם אן יצליהא לאן לא צלוה סואהא פאן אראד אן יתנפל בדעא ידעו בה באלליל או באלנהאר.

פאני למא ראית קלה אלבצר פי דלך ותכופת אן יכון אלדאעי מן חית אראד אלקרב מן רבה יבעד מנה באלכטא פי אלקול אלפת דעאא עלי

7. עי' סבה"ל סי' כ"ז בתשובת גאון, ש-אינן יכולין לעשות כן עד שיהיו שבעה אותן שלא יצאו ידי חובתן, ועי' שם סי' כ"ה. 11. כתב בעל הלכו' גדו' מי שקר' ק"ש ובא לבהכ"נ ומצאן שקורין קורא פסוק ראשון עמהם (ד"כ 26; ד' ווארשא דף ב' עמ' ד') וכן כתב רבינו סעדיה (אבודרהם כ"ב א'), ולחנם כתב בונדי (עמ' 3 למטה) שלא מצא זה בסדור. 16. ברכו' כ"א א', ועי' תשובת רה"ג בשע"ת סי' נ"ה. גס בה"ג ד"ב 26. 23. ולה נתכוון, כנראה, השואל שפנה אל הראב"ד (או אל הר"א אב"ד, עי' הקדמה ר"ש אליב' לס'). האשכול עמ' י"ט: יוהרי תפלת ר' סעדיה זצ"ל כל איתה הבקשה שיש בה כמה שבחות.

היאך אימרין איתה בני אדם, והלא אמרו חכמים כל המספר בשבחו של מקום יותר מדי נעקר מן העולם והשיב לו שלא אמרו אלא בצבור אבל ביחיד תחנונים הם. והנה הראב"ע בפי' קהלת אחרי שהוא מדבר

1. א"א גמאעה אכרי. 2. טשלה פצלא יגב אן יצ'לון הם איצא צלוה גמאעה אכרי וכדלך אן דכלת תאלתה וראבעה ומא זאד. 4. טשלה פצל. 6. עשרה אין בטשלה. 7. טשלה פאן ... סתה ... אומא זאד פליתמס. 9. טשלה אלגמאעה פלא יגוז. א"א פליס יגב. 10. טשלה ויצלי פראד. כאן נפסק טשלה. 13. ומן, כאן פותח א"ב. קד אין בא"ב. 14. א"ב וגדהם וצלוהא פלא באס באן יצלי אן שא דלך. 15. א"ב פלא ילזמה וינבגי. יזיד פיהא שיא. 17. א"ב פיצלי י"ח מראת ... לאנהא. 20. א"ב פי ליל או נהאר. 21. א"ב בדלך. 22. אלדאעי א"ב; א"א דעא.

נוסחאות, המכילה שבת והערצה לה' והכנעה מצד האדם ווידוי העוונות ובקשת הסליחה והצלחה בעניני העולם ונחמת עם ישראל וישועתו. ואחת מהן עשיתי חזקה ותקיפה יותר מחברתה, שתהיה הקלה לשבתות וחגים וימי שמחה והחזקה הקשה לימי הצום וכיוצא בהם. וארשום תחלה את הפשוטה הקלה מהן.

אמר צמח בן יהושע: מכיון שראש הישיבה הפיומי זצ"ל תרגם משתי התפלות האלה שחבר רק את האחת, את הבקשה ליום צרה, ואת האחרת לא העתיק—או העתיקה ולא הגיעה אלינו —, ומצד שני טרחו הרבה תלמידים ללמד את שתיהן בעל פה משום מה שיש בהן מתועלת העולם הזה והגמול הטוב בעולם הבא, ולכמה מהם אבדה הבנת ביטויים אחדים של השבח הזה העשוי לימי שמחה ולבם חפץ בכל זאת לדעתו, לכן ראיתי לתרגם את דבריו מעברית לערבית מלה במלה מבלי להוסיף או לגרוע, אלא תוספת שאינה מזיקה אם מוסיפים אותה והשמטה שאין בה קלקול אם משמיטים אותה, ואשנה את סדר המלים כדי שיהא החבור יפה ומסודר באזני שומעו.... ואמנע מלהביא הוכחות על המלים שאינן שכיחות כדי שהדבר לא יארך.

קשות על פיוטי הקליר מהלל את בקשות רב סעדיה: והגאון רב סעדיה נשמר מאלה הארבעה דברים בבקשותיו השחים שלא חבר מחבר כמותם והם על לשון המקרא ורקדוק הלשון באין חידות ומשלים ולא דרש. והיתה חשובה מאד בעיני בני הדורות הבאים עד שהרמב"ם נשאל —אם ראוי לעמוד בתפלת רבינו סעדיה? ואם ראוי להאמר אחריה קדיש, וכנראה משם היו אומרים אותה גם בשבתות ובמועדים (שו"ת הרמב"ם הוצ' פריימן סי' מ"א).

ב נסכתין / יגמע תסביחא ותעטימא ללה ותדללא מן אלנאסאן ואקראר בדנבה ומסלה פי אלמגפרה ופי סאיר מצאלח אלדניא ופרג אלאמה ומגותהא. וגעלת אחדהמא אחד מן אלאכר ואשד ליכון אלכפיף ללסכות ואלאעיאד ואימ אל שמתה ואלשדיד אלצעב לאימ אלצום ומא אשבההא פאבתידי באתבאת אלקריב מנהמא אלסהל.

ב קאל צאמח בן יהושע אן למא כאן לה, א ראס אלמתיבה / אלפיומי רצי אלה ענה לא יפסד מן הדין אלגועין אלדין אלפחמא אלא אלמאר אלואחד והו מא אלדי געלה ללשדה ולם ינקל אלאכר או נקלה ולם יצל אלינא וכאן מע דלך כתיר מן אלתלאמיד קד ענו בחפטהמא גמיעא למא פיהמא מן מנפעה אלדניא וגזא אלתואב פי אלאכרי וכאן פיהם מן ינשר ענה מערפה בעץ אלפאט הדא אלתסביח אלדי הו ללפרח וקלבה מע דלך מתעלק במערפתה פראית אן אנתקל אלפאטה מן אלעבראני אלי אלערבי חרף בחרף מן חית לא אזיד פיה ולא אנקץ אלא זיאדה מתי מא זידת מא תצר ונקצאן מתי נקץ מא יפסד ואקדם פיה אלפאטא ואוכר אלפאטא ליחסן בדלך תאליפה וינתטם לסאמעה ועלי מא אנקלה מן אלאלפאט נקלה ואן כאן להדה אלצלה בעינהא ואתרך אן אסתשהד עלי שי מן גריב אלפאטה לילא יטול דלך.

6. אשבההא אבי, א"א אשבההמא. 7. פאבתידי בא"א על שולי הגליון. מנהמא אבי, א"א מנהם. 8. בא"א מסודרים המקור והתרגום של שתי הבקשות האלה פיסקה עברית ופיסקה ערבית בסירוגין. לשם נוחיות השמוש סדרנום כאן בשני טורים מקבילים ובהמשך בלתי נפסק. הקדמת המתרגם צמח בן יהושע נמצאת בידנו רק בא"א. בסוף הפיסקה העברית הראשונה. 16. ינשר, אולי צ"ל ישר. 23—25. ועלי מא—בעינהא, לא הוברר לי ולא תרגמתי.

אחתה גם בשבתות ובמועדים (שו"ת הרמב"ם הוצ' פריימן סי' מ"א).

תפלת השחר לרבינו רב סעדיה גאון זצ"ל

לג. ב אַתָּה הוּא יְיָ לְבָדָךְ, אֶחָד מִתְנַשֵּׂא לְכָל
 לְרֹאשׁ, וּמְרוֹמָם עַל כָּל הַבְּרָכּוֹת וְנַעֲלָה עַל
 כָּל הַתְּהִלּוֹת, וְגִבּוֹת מִכָּל הַתְּשַׁבְּחוֹת, לֹלֵא קֶצֶה
 וּלְאִין סוֹף וְעַד אֵין מִסְפָּר, אֵין עָרוֹךְ אֵלֶיךָ
 מִכָּל דְּמוּת, וְאֵין שׁוֹה לָךְ בְּכָל תְּמוּנָה, וְאֵין
 כְּמוֹה בְּכָל הַמַּצָּאִים, וּמַבְלִעְדִּיךָ אֵין אֱלֹהִים.
 יֵשֶׁה מֵאֵז וְאֵין שְׁנֵי לָךְ, וּמַעֲלֵם אַתָּה וְאֵין
 אַחֵר אַתָּה, מְעַנֶּה אֱלֹהֵי קִדְם וְאֵין זֶר עִמָּךְ.
 אֱלֹהִים חַיִּים אַתָּה וּמִסְפָּר יָמִים אֵין לָךְ, וּמִשָּׁךְ
 הַחֲקִמָה אַתָּה וְלֹא נֹעֲצֶת אֶת חֲכָם וַיִּבְינָךְ,
 וּמִפִּיךָ הִדְעַת וְהִתְבּוֹנְנָה וְלֹא מוֹרָה הוֹרָךְ.

אנת הוּ אלו אחד אלמתסאני וחדך יא רבֵּ אול לה. א
 לכל אול וארפע מן כל ברכה / ואשמך מן גמיע לה. ב
 אלמסאביח לא אלי אנקצי ולא אלי נהאיה ולא
 אלי אחצא. לים לך מצאחי מן כל שבה ולא
 יסאויך שיא מן גמיע אלצור וליס מחלך פי גמיע
 אלמוגודאט ולא אלאה סואך. אנת הו אלמוגוד
 ולא תאני לך ואנת אלאול וליס גירך אלמטון
 אלאה אלקדים וליס מעך אגנבי. אנת אלאלאה
 אלחי לים לך מדה פתחצא וחכמתך לס תסתפדהא
 מז אחד וכיף יבון דלך ואנת ינבוע אלחכמה
 ומעדן אלמערפה ואנת אלמוקף ולא מוקף לך.

המקורות. א. כתבי יד: אא ב אדב יב טז כד
 כח לב לו מא טשא כ לא מא. ב. ספרי דפוס שנרשמו
 באוצר השירה והפיוט ח"א עמ' 396 סי' 8755 וח"ד
 עמ' 286 סי' 8755. מן המקורות ההם מובאים כאן
 בציונים אלה: ז = תפוחי זהב, 1623; ל =
 ליטעראטורבלאסט; ס = סדר התפלות ד"ו 1792;
 ר = רומניא ב' ש = אילת השחר, 1724; ת = תפלת
 השחר לר' סעדיה גאון. כלר הבקשה הזאת היא

השניה בסדר הבקשות ולא הראשונה. ר' מתחיל בפסוק 'ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך', ולפי עדות
 שד"ל (ליסבל. יב 488) נמצאה בקשה זו בכ"י פארמא, ובמקום הפסוק הזה כתוב כל הפסוק של נחמיה ט.ו.
 אדכך רף יב ע"א מתחיל: 'בשמך רחמנא' אלצל[ואת] ואל[תסאביח] לרבינו סעדיה, בטשא ע"א נמצאה
 הכתבת הזאת: 'נגמרה התפלה, בעזרת שוכן מעלה, לרבינו בחיי הדיין זכר צדיק לברכה'. אח"כ באה
 הבקשה הזאת. ראשית הכתבת רומזת בלי ספק לתפלה של ר' בחיי המתחלת: 'נפשי עז חררכי', וסוף
 הכתבת לבקשה שלפנינו. טשכ ע"א מכיל הכתבת הזאת: '[הדין] שתי תפלות הידועות באדוננו סעדיה ראש
 מתיבתא נוחו בגן עדן עם שבע כיתות של צדיקים למרי ורבי יעקב החכם והגבון בן מרי ורבי צדקה נוחו
 בגן עדן'. בסוף אותו העמוד נמצאה עוד רשימה זו: 'ולמרי ורבי היבה בן חסן יחיה וירבה חזק'. האנשים
 הנזכרים בכתבת זו הם בלי ספק הבעלים שבעבורם נעתיקה הבקשה הזאת. עמוד ב' של כ"ז מתחיל: 'בשם
 אל חי וקים' ואח"כ באה הבקשה.

1. ר' אתהו. ה' חסר בל. 2. כל חסר בש. 3. טשא ונעלה על כל התושבחות וגבוה מכל התושבחות.
 4. לר ואין סוף. טשא ללא קצה ולאין מספר. 5. ש מכל תמונה. אא ב טשא ב ולא כמוך. אב מפסיק
 בחיבה ו-לא. 6. טש ובלעדריך. 7. ש ישן מאז. 8. אדככ טשא ולא זר. 9. אלהים—לך חסר בא. 10.
 חכם, עד כאן אדככ.

1. נחמיה ט, ו. 2. דה"י א, כט, יא. 3. נחמיה ט, ה. 4. תהלים מ, ו. 5. עי' שם יח, לב. 6. דברים לג, כז.
 7. איוב כח, יח. 8. עדה"ב מאת מי נוצץ ויבינהו" (ישעיה מ, יד).

1. ש ולא לקחתה כמות; 2. ולא לקחתם במתנה.
 3. קבלתה א"א טשא; 4. שאר המקורות: קבלת.
 5. לא תדל, כאן מפסיק דף כג ע"ב של אדב ובין
 דף זה ודף כד ע"א חסרים כמה דפים. כי דף כד
 מכיל סופה של הבקשה. ת לא תחדל לעד.
 6. טשא וחכמתך ובינתך. 7. א"א לא תחליף.
 8. ל לעולמי עד. 9. ששת כי אתה הוא אלהי.
 10. ת אם תסתיר. 11. לסרשת מי ישורנו.
 12. א"א ברכת ומבורך, טשא לסרשת ברכתה עם מבורך.
 13. ששת לעולם יי. 14. טשא לסרשת נצב בשמים.
 15. אמונתך, עד כאן טשב. 16. לסרשת מראיית.
 17. בטשא לסרשת. 18. א"א הוא לא תכילך.
 19. טשא. 20. א"א עריך.

1. דה"א כי, יב. מלשון "מתת אלהים היא" (קהלת ג, יג). 3. דה"א כי, יב. 6. תהלים קמ"ה, יג. 8. שם קב, כח. ישעיה מ, כח. 9. עי' שם יד, כז. 11. עי' איוב לר, כט. 12. עי' תהלים קיט, פט, צ. 13. ישעיה מה, טו. 15. דה"ב ו, יח. 16. ישעיה מ, כב. תהלים קד, ג. 17. עי' ישעיה טו, א. 18. מלשון "לו חכמו ישכילו זאת"

ובמחשבותם ימצאונו כל דורשיך, ואלהם
קרוב אתה בחדרי רוחם. כי נפשותינו לך
לד, ב עלינו עדים נאמנים, וגויותינו / יענו בנו
עדות אמת. ויורונו כי אנחנו
תחמר ואתה יצרנו, וכי אתה הבורא
ומעשה ידך פלנו, ובכל זאר
אנחנו מודים לך יי אלהינו ואלהי
אבותינו. אתה אלהינו ואנחנו עבדיך, ולפניך
פורעים ומשתחווים ומתפללים ומתחננים
ומהללים לשם תפארתך, ומשבחים לך
בתהלתך, ושוואלים מלפניך חיינו
ולחם חיינו, ומדע לבבנו ורפאות
בשרנו, ומליחות עונינו, ולפדות
נפשנו מכל צרה, כי ידענו כי כל
תוכל ולא יבצר ממך מזמה. אתה עשית את
השמים שמי השמים וכל צבאם, פדוק נטית
אותם, וכיריעה פרשתם וכאהל מתחתם.
ימינך טפחה אותם על תהו, ועמודיהם ירופפו.
ויתמיהו מגערתך בעולם, וקעשן תמלחם
באחרית, ונגולו בספר השמים וכל צבאם

ואלכל מן ענדך ואלכל מן דונך יא מן גמיע
מלתמסוך פי צמאיריהם יחכמוך ופי אפכארהם
יגדוך כל טאלבוך ואנת פי מסתקף ארואחהם
אקרב גדא אליהם. פנפוסנא לך עלינא שהוד
מתמנין וגתתנא תשהד עלינא שהאדה חק תדלנא
עלי אנא אלטינה ואנת כאלקנא אנת בארינא
ונחן צנעתך. פעלי הדה אלאמור נחן שאכרין לך יא
רב יא אלאהנא ואלאה אבאינא. אנת אלאהנא ונחן
עבידך ולך נגתו ונסגד ונטלב ונצרע ונמדח אסמך
אלדי הו פכרנא ונסבך / במדיחתך ונסאל אבקא 10 לו, ב
חיתנא מן ענדך ואמדאד טעאם רזקנא מן פצלך
ומערפה קלובנא ושפי אגסאמנא וצפח דובנא
ופדא נפוסנא מן כל שדה אד נעלם אנך אלקאדר
ואלכל תטיק ולא תמתנע מנך המה. אנת כלקת
אלסמאואת ושואהק אלסמאואת וגמיע גיושהא
כאלפאזה מדדתהא וכאלשקה בסטתהא וכאלכבא
מתחתהא. קדרתך פטרתהא לא עלי שי וכאן
אעמדתהא תרף ותבהת מן וגרתך מהמא הי תם
תטמחלהא פי אכר מדתהא כאטמחלאל אלדכאן.
יא מן ידרג אלסמאואת כדרג אלכתאב ויסקט

1. ש ומחשבותם ימצאונו; 2. למצואנו; 3. לסרש עלינו לעדים; 4. ש עדינו. 5. א* ויורנו.
6. לש ידך. 7. לר אנו מודים. ואלהי אבותינו
חסר בלסרשת. 8. אתה אלהינו חסר בלר; ש אתה
הוא אדוננו; סת שאתה הוא אדוננו. 9-8. ש
ולפניך אנו כורעים; לרת אנחנו כורעים. ת
ותחנונים ומהללים. 13-12. ש ורפאות בשרנו
ומדע לבבנו, לסרת ורפאות... ומדע... 13. ששת
עונינו וכפרת משעינו. 14. לסרשת את נפשותינו.
18. לסרשת וימינך. ירופפו, כאן מתחיל דף מז ע"א של אדטי. 19. שת

(דברים לב, כט). 2. עי' שם ל, יד. 5. ישעיה טז, ז. 6. שם, שם. 15. איוב מב, ב. 16. נחמיה ט, ו.
17. עי' ישעיה מ, כב. 18. שם מח, יג. עי' איוב כז, יא. 19. עי' ישעיה נא, ו.

- יבול כנבול עלה מגפן וכנבלת מתאנה, ואתה חי וקים לעדי עד ולנצח נצחים.
- לז. ב אתה הוא יי האלהים הנותן שמש לאור יומם, חקת ירח וכוכבים לאור לילה. האומר לחרס ולא יזרח פלילה, ובעד כוכבים יחמום ביומם. עושה עש פסיל וכימה וחדרי תימן.
- לז. א מוציא מזרות בעתו, ועיש / על בניה תנחם. וכלם יעמדו לאור חציה, וילכו לנוגה ברק חניתה, ומפחדה יקדרו וידעכו ויאספו נגהם. ואתה חי וקים לעדי עד ולנצח נצחים.
- לז. ב אתה הוא יי האלהים הרוקע הארץ על המים, המטביע אדניה, השם ממדיה, הנוטה עליה קו, התולה אותה על בלימה, מכין הרים בלח, וגבעות בחיל תקפו, יוסד עמקים ואפיקים וגיאות, ובשלחה דברה ארץ עד מהרה ירוץ, ועת אשר תביט / אליה תרעד, וכי תגע בהרים ויעשנו, וימסו כדונג, ויזלו תמליחם.
1. אא יבולו. 2. וקים חסר באא. ל וקים לעד. עד, כאן ממשיך אדמא. 4. אדמא אלהים. 5. יומם, כאן מתחיל מא. ת חקות ככבים לאור. 7. סש ביום. ש העושה. וחדרי תימן חסר באדטו מא לר. 8. ששת ומוציא. אא בעתם, אדמא בעתן. 9. לאור, כאן מתחיל אדלב. 10. אא יקדרו וירעבו. ל ידכו וידעכו. 13. אדמא אלהים. 15. אדמא מא והשם. אדלב מא מא והנוטה; ת הנוטע. 16. ששת תולה אותה; ר התולה ארץ. 17. לטרשת וגבעות בגבורתו יוסד; אדטו מא מא וגבעות יוסד. בחיל תקפו חסר בכל המקורות הנ"ל. 18. ארץ חסר בלר. 19. אא עת אשר. אליה חסר בש; אא ותרעד. 20. כדונג, באדמא גוסף בכתיבה אחרת: מפני אש.
2. ישעיה לד, ד. 5. ירמיה לא, לה. 7. עי' איוב ט, ז. שם, שם. 8. שם לח, לב. 10. חבקוק ג, יא. 11. יואל ב, י. 14. תהלים קלו, ו. עי' איוב לח, ו. 15. עי' שם לח, ח. 16. עי' שם כו, ז. 17. תהלים סח, ז. 18. עי' יחזקאל ו, ב. 19. עי' תהלים קמו, טו. עי' שם קד, לב. 20. עי' שם קמד, ה.
- נגומהא כסקוט אלורק מן אלגפן ואלסאקטה מן אלתינה ואנת אלחי אלקיום אלבאקי אלי אלאבד ואלי לא נהאיה.
- לז. א אנת הו אלרב אלאאה אלגאעל אלשמס לציא לז. א אלנהאר ואלקמר ואלכואכב רסומא לציא אלליל. 5 אלדי במשיתה לא ישרק אלקרץ פי אלליל וען צו אלכואכב יחגב פי אלנהאר. אלדי כלק בנאת נעש וסהיל ואלתר'א ואלכדור אלגנוביה מחדר אלגנום פי אקאתהא ומסיירהא גמיעא מעא.
- יא מן אן אלכל יתבת לאמרה ויסיר ען אדנה ומן פועתך תטלם ותכמד וינקץ ציאהא ואנת אלחי אלקיום אלבאקי אלי אלאבד ואלי לא נהאיה.
- לז. ב אנת הו אלרב אלאאה אלדי בסט אלארץ עלי לז. ב אלמא ורסב קואעדהא וגעל אקטארהא מתנאהיה ומד עליהא אלתר ועלקהא לא עלי שי. מהיי אלגבאל באמרה וליפאע בקוה עזה אלדי אסס אלאעמאקואלגדראת ואלהותאפתכטאבך אלואצל אלי אלארץ סריעא. ופי וקת אלתפאתך אליהא ארתעדת ואדא דנת קדרתך באלגבאל תדכנת תם תמאסת כתמאסי אלשמע והטלת כהטול אלמא
1. אכה כסקט ... ובאלסאקטה. 3. אכה לא אלי נהאיה. 4. אכה גאעל. 7. אכה וען ציא. 10. אכה יא מן אלכל ... לאמרך ... אדנך. 12. אכה לא אלי נהאיה. 14. ורכב קואעדהא ... אקטארהא מתגהא ... אלתי. 16-17. אכה יא מן אססת אלאעמאק ואלגדראנת (צ'ל גדראנאת) ... בכטאבך. 18. אכה פי וקת ... תרעד. 19. אכה באלגבאל תדכנת. 17. לטרשת וגבעות בגבורתו יוסד; אדטו מא מא וגבעות יוסד. בחיל תקפו חסר בכל המקורות הנ"ל. 18. ארץ חסר בלר. 19. אא עת אשר. אליה חסר בש; אא ותרעד. 20. כדונג, באדמא גוסף בכתיבה אחרת: מפני אש.
2. ישעיה לד, ד. 5. ירמיה לא, לה. 7. עי' איוב ט, ז. שם, שם. 8. שם לח, לב. 10. חבקוק ג, יא. 11. יואל ב, י. 14. תהלים קלו, ו. עי' איוב לח, ו. 15. עי' שם לח, ח. 16. עי' שם כו, ז. 17. תהלים סח, ז. 18. עי' יחזקאל ו, ב. 19. עי' תהלים קמו, טו. עי' שם קד, לב. 20. עי' שם קמד, ה.

- קמים מגרים במוֹרֵד. וְאַתָּה חַי וְקַיִם לְעַד עַד
וּלְנֶצַח נֶצְחִים.
- אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים הַפּוֹנֵס
פֶּגֶד מִי הַיָּם. גּוֹתֵן בְּאוֹצְרוֹת
תְּהוֹמוֹת. אֲשֶׁר שִׁמְתָּ חוֹל גְּבוּל
לַיָּם. חֲקִיעוֹלָם וְלֹא יַעֲבֹרְנָהוּ. הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים
בַּנְּחָלִים. וּמַבְקֵעַ בְּצוּרוֹת יְאוּרִים. הַמְשַׁבִּיחַ
שְׁאוֹן יָמִים וּמֵן קוֹל רַעֲמָךְ יַחְפוּן. רֹגֵעַ הַיָּם
וְיִהְיֶה גִלְיוֹ. וְיִרְאוּ אֲפִיקֵי מַיִם. וְיִגְלוּ /
לח. א. 10 מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מַנְעֲרָתָךְ יְיָ מִנְּשַׁמַּת רוּחַ אַפְּךָ.
וְאַתָּה חַי וְקַיִם לְעַד עַד וּלְנֶצַח
נֶצְחִים.
- אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים הַמְכַסֶּה
שָׁמַיִם בְּעָבִים. הַמְכִּין לְאָרֶץ מָסָר.
הַמְצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר. מְשַׁקֶּה הָרִים
מַעֲלִייתָיו. תְּנוּסֵעַ בְּאָרֶץ עֵץ כָּל
פְּרִי. הַמְצַמִּיחַ מוֹצֵא דָשָׁא וְעֹשֵׁב לְעִבּוֹדֶת
הָאָדָם לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ. לְתֵת וְרַע
לְזוֹרֵעַ וְלָחֶם לְאוֹכֵל. וְאֵם נִשְׁפֹּת בָּהֶם וַיִּיכְשׁוּ
וּסְעָרָה כְּקֶשׁ תְּשָׁאֵם. וּמִשְׁחָדָךְ הַחֲסִיר לְבִנּוֹן
20
- אֶלְגָּאֲרִי פִי אֶלְחָדוֹר וְאַתָּה אֶלְחִי אֶלְקִיּוֹם אֶלְבָּאֲקִי
אֵלִי אֶלְאֲבָד וְאֵלִי לֹא נִהְיִי.
- אֵת הוּא אֶלְרַבִּי אֶלְאֵלָהָ אֶלְגָּאֲמַע מֵא אֶלְבַּחַר לח. א
כֹּאֲלִטוֹד וּמַצִּירָה פִי כְּזֹאֵין אֶלְגִּמּוֹר אֶלְדִּי גֵעַל
אֶלְרַמֵּל תְּכֹמֵא לְלַבַּחַר רַסֵּם אֶלְדִּהַר לֹא יִתְגָּאוּזָה. 5
אֵת אֶלְמַנְבַּע אֶלְעִיּוֹן פִּי אֶלְאוּדִיָּה וּמַפְגֵּר אֶל־
כְּלָגָאן פִּי אֶלְצוּאוּיִן וְאֶלְמַהֲדִי דוּיִי אֶלְבַּחַר. פִּמֵּן
צוֹת רַעֲדָךְ דָּא יַחְפוּן יֵא מִן אֶדָא זָגֵר אֶלְבַּחַר
תַּחֲסִים אֶמּוּאָה וְתַטְהַר גִּדְרָאֵת אֶלְאֲמִיא וְתַנְכַּשְׁף
אֶסְאֲסֵאת אֶלְדִּנִּיא מִן זָגִרְתָּךְ וּמִן נָסִים רִיחַ גִּצְבָךְ 10
יֵא רַבִּי וְאַתָּה אֶלְחִי אֶלְקִיּוֹם אֶלְבָּאֲקִי אֵלִי אֶלְאֲבָד
וְאֵלִי לֹא נִהְיִי.
- אֵת הוּא אֶלְרַבִּי אֶלְאֵלָהָ אֶלְמַגְטִי דוֹן אֶלְסַמְאוּת לח. ב
בֹּאֲלִגִּיּוֹם אֶלְמַנּוֹל עֲלִי אֶלְאָרֶץ אֶלְאֲמַטָּאר אֶל־
מַנְבַּת אֶלְעֶשֶׁב פִּי אֶלְגִּבָּאֵל אֶלְמַסְקִיָּהָ אֶלְמֵא מִן 15
עוּאֲלִיָּהָ אֶלְגֵּאֲרַס בַּמְשִׁיתָה פִּי אֶלְאָרֶץ גְּמִיעַ
אֶלְשִׁגֵּר אֶלְמַנְבַּת פִּיָּהָ גְּמִיעַ אֶלְכֵּלָא אֶלְמַכְרָג
אֶלְעֶשֶׁב מַנְהָא לַפַּעַל אֶלְאֲדַמִּי אֶלְמַעֲטִי אֶלְבֹּדֵר
לְזוּאֲרַע וְאֶלְגָּדִי לְלֹאכֵל. וְאֵן אֶהֱבַבְתָּ בָּהֶם שִׂיא
מִן רִיאָתְךָ יִבְסוּ וְאֶלְעֶאֱצַף מַנְהָא כֹּאֲלֶשֶׁךְ יַחְמַלְהֶם. 20

1. לַסְרֵשׁ הַמוֹגְרִים. 5. אַתָּה, כֹּאֵן מִתְחִיל אֲדִיב.
- אֲדַמָּא אֱלֹהִים (מְסוּשְׁשׁ). הַכּוֹנֵס-הַיָּם חֹסֵר בִּלְר.
6. אֵא בִל יַעֲבֹרְנָהוּ. 7. אֲדִלְבּ וּמַבְקִיעַ. 8. אֲדִסָּא
- כְּמוֹ אֵא, אֲבֵל עַל הַגִּלְיוֹן בְּכַתִּיבָה אַחֲרֵת:
- שְׁאוֹן גִּלְיָהִם וְהַמּוֹן לְאוֹמִים. אֵא אֲדִיב מֵא וּמִקוֹל.
9. לֵא אֲפִיקֵי הַיָּם. 10. ה' - אֲפֹךְ חֹסֵר בְּאֲדִיב טוֹ מֵא
- מֵא לַסְרֵשֶׁת. 11. הוּא חֹסֵר בִּר. אֲדַמָּא אֱלֹהִים.
12. לְהוֹצִיא - הָאָרֶץ חֹסֵר בְּאֲדִיב טוֹ לֵב מֵא
- מֵא לַסְרֵשֶׁת. 20. לֵב וְגַם סַעֲרָה.

1. מִיכָה א', ד'. 5. תְּהִלִּים ל"ג, ו'. 6. יִרְמְיָה ה', כ"ב.
- שֶׁם קָרִי, ז'. 9. יִשְׁעִיָּה נָא, טו'. 10. תְּהִלִּים י"ח, טו'.
15. שֶׁם קָמַז, ח'. 16. שֶׁם קָרִי, יג'. 17. מִלְשׁוֹן "וּנְסַעְתִּי
- בָּהֶם עֵץ כָּל פְּרִי" (קְהֵלֶת ב', ה'). אִיּוֹב ל"ח, כו'. 18. תְּהִלִּים ק"ד, יד'. 19. יִשְׁעִיָּה נָה, י'. 20. שֶׁם מ', כד'.

- לח. ב קמל ונוער בשן וכרמל. / ואתה חיי וקיים לעדי עד ולנצח נצחים.
- אתה הוא יי האלהים הבורא כל נפש חיה, הארץ וכל אשר עליה, הימים וכל אשר בהם, שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות. היודע כל עוף הרים אם אכרדו חסידו ונוצרו, ומבינתו יאבר נץ ועל פיה יגביה נשר, ולך כל חיתו יער בהמות בהרי אלה, צונח ואלפים בלם, בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה. /
- לס. א כלם אליה ישברון לתת אכלם בעתו, תמן להם ילקוטון תפתח ידך ישבעון טוב, תסתיר פניך יבהלון, תוסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון, ואתה חיי וקיים לעדי עד ולנצח נצחים.
- לס. ב אתה הוא יי האלהים אשר יצר את האדם עפר מן האדמה, עור ובשר הלבשתו ובעצמות וגידים סוכפתו, חיים והסד עשית עמו ורוחך הטובה נתת להשפילו, ארחו ורבעו זרית וכל
1. קמל, כאן מתחיל אדכח דף יא ע"א. 4. אדטו מא אלהים. 8. אדמא והיודע, כל, כאן מתחיל אדכר. ל עוף השמים. 10. אא מבינתך. אא אדכח כל נשר. 11—12. יער — וחיתו חסר בר. 12. כלם — למינה חסר בס. 14. טוב, כאן סוף אדטו דף מז. 15. יגועון, כאן מתחיל אדלו דף ג ע"א. 16. ישובון, עד כאן אדכח דף יא. וקים חסר בא"א. עד, סוף מא דף א ע"ב. 18. אדמא אלהים. 19. ר ועצמות. 20. אדלו מא וחסד עמו עשית.
- אנת הו אלרב אלאהא כאלק כל דו נפס חיוה אלארץ ומא עליהא ואלבחאר ומא פיהא דביב לא אחצא לה כבאר אלחיואנא וצגארהא אל- עארף גמיע טאיר אלגבאל. מנהץ אגנחה אחדא ואלבאזי. בחכמתך יתריש אלנסר וען אמרך יתשאמך פי אלטיראן. וגמיע אלוחש אלשעארי ואלבהימה אלמכצוזה ברעי אלה גבל וגמיע אלגנס ואלבקר ווחוש אלארץ לאצנאפהא כלם לך ירגו אד אנת באעת באקואתהם פי אוקאתהא ואלחב למן כאן מנהם ילתקט תוסע פצלך ישבעון כירא. ויבהתון מתי מא חגבת רחמתך ענהם וען אמרך בחשר ארואתהם יתופון תם אלי אלטרבא יעודון ואנת אלחי אלקיום אלבאקי אלי אלכבד ואלי לא נהאיה.
- אנת הו אלרב אלאהא אלדי כלקת אלנסאן מן תרבא אלארץ ובאללחם ואלגלד כסיתה ובאלערוק ואלעטאם טללתה ובאלחיוה ואל- מערוף חדיתה אד אחללת פיה אלנפס אלכירה
3. אכה לא אלי נהאיה. 4. אכה די נפס חיה ואל- ארץ ... ודביב. 6. אכה וצגירהא. 8. אכה יריש אלנץ ואלנסר ען. 9. אכה יא מן גמיע וחש. 11. אכה ואלבקר ואלבהאים ואלרב ווחש אלארץ. 13. למן אכה; אא למא. אכה גמיעהם לך. 14. מא אין באכה. 17. אכה לא אלי טישבעון. 20. אכה ובאלעטם ואלערוק סיגתה וטללתה. 21—20. ובאלחיוה — חדיתה ע"פ אכה; באא חסר.
1. ישעיה לג, ט. 6. נחמיה ט, ו. 8. תהלים קד, ח. 9. שם ג, יא. 10. שם ט, כו. 11. תהלים ג, י. 12. שם ח, ח. 13. בראשית א, כד. 16. תהלים קד, כז—כט. 19. בראשית ב, ז. 20. עי' אירוב י, יא. עי' שם י, יב. 21. נחמיה ט, כ.

אלמנסובה אליך. פקיאמה ומסירה סקמת וגמיע
טראיקה קומת וערפתה רסום רצאך ווקפתה
בהא יסתדל עלי אלכיר ויפעל באלמסתקים כל
איאם חיותה בחצרתך אלי אן ידנו יומה ווקת
אגלה תם תנאהיה אלי אלגאיה פינצרך תגיר
סחן וגהה ותמציה / יתופא כל אלבשריין גמיעא
וואלנסאן אלי אלתראב יעוד ורוחה אליך
תחשר ואנת אלחי אלקיום אלבאקי אלי אלאבד
ואלי לא נהאיה.

אנת הו אלרב אללה ואנת מחיי גמיעהם¹⁰ מא, א
ומבקהם אד אנת מעדן אלחיוה. אלטאיק אל-
מתסלט בגברותה פי אלעאלם יא מן עלמה פי
גמיע אלמאכנ גאיל. לו אנסתר אלנסאן פי
אלסואתר מנך מא כאן ינסתר בל כנת תראה
בעלמך לא מהרב לה מן גצבך ואין מן עלמך
יהרב. אנת אלמלך אלמחב ללחכם מהיי אל-
מסתקים פלא גור ענדך יא מן לא יחאבי אל-
וגוה ולא יקבל אלרשי כמא שית כאן וכמא
חכמת יכון. ואן אבתדעת צותא מן עטמה אנקדח
להיב אלנאר פגצבך יפלע אלגבאל ויכסר
אלצכור ואמרך / לא ירגע פארגא אלי אן יפעל
מא, ב

דרכיו הספנת, ותודיעהו חקי רצונך ותלמדוהו
לעשות הטוב והישר בעיניך כל ימי חייו
בארץ עד בא יומו עת פקודתו. תתקפהו לנצח
ויהלוך משנה פניו ותשלחהו. יגוע כל בשר
יחד ואדם על עפר ישוב, ואתה חי וקיים לעדי
עד ולנצח נצחים.

מ, א אתה הוא יי האלהים ואתה מחיה את כלם.
פי עמך מקור חיים. האל המושל בגבורתו
עולם. בכל מקום עיניך משוטטות. לא יסתר
איש במסתרים כי אם אתה תראהו. לא ילך
אנוש מרוחק ואנה מפניך יברח. מלך משפט
אהב, כונן מישרים ולא עולתה בו, אשר לא
ישא פנים ולא יקח שחד, פאשר דמית פן
היתה וכאשר יעצת היא תקום. קולך חוצב
להבות אש, ורוחך מפרק הרים ומשבר סלעים.
ודברך לא ישוב ריקם כי אם עשה את אשר
תפצת והצליח את אשר שלחתהו. חוקר
לכבות בוחן כליות חופש כל חדרי בטן.

1. אלמנסובה אליה פכסכתה אלעקל ואלאמאדה
פקיאמה ... וכל טראיקה. 3. אא עלי אלאכיר.
אכה ויעמל אלמסתקים ... בחצרתך פי אלדניא.
5. אכה פי אלגאיה ... סחנה. 6. אכה ויתוסא.
7. אכה אלתראב ירגע. 9. אכה בלא נהאיה. 10. אנת -
אללה אין באכת. אכה אלמחיי גמיעהם חם מבקהם.
14. אכה אלסואתר ענך ... פלא מהרב. 16. אכה
אנת הו. 18. אכה אלרשא וכמא. 19. ואן אין באכת.
אכה ינסדח. 21. אא יפלע. מתוקן ליפעל; אכה יעמל מא

1. ר ותודיענו. 4. אדלו ותשלחו. אדמא ויגוע.
7. אתה - האלהים חסר באדלו מא לסרשת. אא
אלהים. 10. כי, התחלת לא. לר תראנו.
לסרשת ולא ילך. 12. סשת אהב צדק.
13-14. אדכר מא לרשת כן תהיה, ס כן יהיה.
15. סלעים, עד כאן אדיב. 16-17. אא עשה חפצת;
אדכר עשה אשר חפצת. 17. לא לר והצליח אשר.
ש שלחת, לסרת שלחתו. 17-18. לא חוקר
לכות. אדכר וכוחן, סשת וכוחן ... וחופש.

1. עי' תהלים קלט, ג. 3. עי' ירמיה נ, כז. 4. איוב יד, כ. 5. שם לד, טו. 7. נחמיה ט, ו. 8. תהלים לו, י. 9. שם
טו, י. 10. עי' זכריה ד, י. 11. עי' תהלים קלט, ו. 12. שם צט, ד. 13. דברים י, יו.
14. עי' ישעיה יד, כה. 15. תהלים כט, ו. מלכים א יט, יא. 17. עי' ישעיה נה, יא. 18. ירמיה יז, י. משלי כ, כז.

מגלה עמוקות מני חשך ויוצא לאור צלמות. מעביר יום ומביא לילה. מזריח חמה ומעריב לבנה. מוציא קין ומביא חורף. משנה עתים ומנים. מוליך דור ומביא / אחר. מסיר מלכים ומקים מלכים. משפיל גאים ומגביה שפלים. ממית חיים ומחיה מתים. מוריש עשירים ומעשיר רשעים. מקים מעפר דלים מאשפות ירים אביונים. משביע רעבים ומרוה צמאים. מלביש ערומים וזוקף כפופים. וסומך נופלים ומתיר אסורים. ופוקד עקרות ופוטרי אלמים וממלא חסרים. ופוקד עקרות ופוטרי רחמים. מוליד אחרי עוצר ומרפא אחרי מחץ. וחובש אחרי שבר. קרוב לנשפכים ומושיע את נדכאים. אוהב עניים ושונא גאים. ומקרב את הרחוקים ומקבל את השבים. סולח עונות ומכפר חטאים ועובר על פשעים. רב חסד

מא אמרתה ויצלח מא ארסלתה. יא מסתברי אלקלוב באחת אלכלי מפתש אלכואטן מכשף מא פי אלאעמאק מן אלטלאם מכרג אלגואבס אלי אלנור. ממצי אלנהאר ומותי באלליל משרק אלשמס ומגרב אלקמר מכרג אלקיט ומותי באלשתי מגיר אלאוקאת ואלאזמנה ממצי גיל ומותי גירה מזיל מלוד ונאצב מלכא כאפץ אלמתשאמכין וראפע אלמתסאפלן ממית אל אחיאי ומחיי אלמותי מפקר אלמיאסר ומיסר אלפקרא מקים אלמסאכין מן אלתראב ומרפע אלצעפי מן אלמזאבל משבע אלגיאע וראוי אל עטאש מלבס אלעראיי סאנד אלואקעין נאצב אלמנחניין מטלק אלסארי פאט אלעיון מטלק אלטרש מנהץ אלזמני מנטק אלכרס מכמל אל נואק מפתקד אלעואקר פאטר אלארחאם ומולד בעד אלעקם. אנת אלממרץ ואנת אלמשפי אנת אלכאסר ואנת אלגאבר. אנת קריב לדעא אל מנכסרין אלמתדכדין מחב אלכאשעין ושאני אלמתקדדין מדני אלמתבאעדין / וקאבל אל מ.ב. א

תרידה. 1. אכה מסתכני. 3. אכה אל צלאם ומכרג. 5-7. אכה מכרג אלציף ... אלשתי ... ומקים גיל גירה ומזיל; אא ואלאזמני. 8. אכה אלמסחפלן ... אלאמזאת. 9. אכה ומוסר. 10. אכה מרפע. 12. אכה אלעטאשא ... וסאנד ... ומטלק. 13. פאט = פאץ; אכה פאץ עיון אלעמא. 14. אכה ומנהץ ... ומנטק. מנהץ - אלכרס אינגו במקור העברי. 15. אכה ומפתקד ... ענד אלעקם. 17. אכה אלקריב ... ומגית אלמדכדין. 19. אכה אלמקתדריי.

לסרשת ומוליד. לסרשת אחר עוצר ... אחר מחץ. לא לסרשת וקרוב. 14. לר ומושיע את הדכאים. בתיבה זו מסתיים לא דף א. 16. ששת כל פשעים. לר

1. אא ויוצא. ל ויתא לאור. 3-4. הדפוסים: משנה עתים ומחליף זמנים. 4. ל ומביא דור אחר. 5. אא אדמא לא ששת משפיל גבוהים. 7. ס ומקים. 8. ת ומאשפות ... ומשביע. 9. אדלו מא לא שת ומלביש. 9-10. ששת ערומים וסומך נופלים ומתיר אסורים וזוקף כפופים ופוקד עורים. וסומך נופלים חסר בלא; אדכו סומך נופלים וזוקף כפופים; אדלו מא וסומך נופלים וזוקף כפופים; אדכו מא לא לסרשת ופוקד עורים ופותח חרשים ומנהל פסחים ומרנין; אדלו ומתיר אסורים ופותח חרשים ומנהל פסחים ומרנין לשון אלמים. 12. אא אדכו לו מא לא 13. אדלו חובש. לסרשת אחר שבר. אדכו לו מא ר ואוהב עניים. 15. אדכו לו מא לא לסרשת וסולח.

1. איוב יב, כב. 6. שמואל א ב, ו. 7. שם ב, ז. 8. שם שם, ח. 9. תהלים קמו, ח. 10. שם שם, ז. שם קמו, ח. 14. עיר שם לר, יט.

תאיבין צפאח אלדנוב מכפר אלכטאיי מתגאוז
 ען אלגרום כתיר אלפצל ללאכיאור ואלאשראר
 טויל אלמהל ללצאלחין ואלטאלחין ומכאפי
 באלכיר ללמסתוגבין. ומגיב פי כל וקת שדה
 5 לוארדי אלבחר פי אלמראכב ללטאללין פי
 ברארי סמאוי ללמחבוסין פי עדאב באלגלל
 ללמנצגעין עלי אלאסדה באלמרץ ללסאלכין בלא
 קוה בין ידי אלכאלב ללמנשרחין בין ידי אל-
 וחוש אלדאערה ללדין ישבהון כאנהם פי וסט
 10 אלכסף ללגרבא וללמקימין פי בלד ליסת להם
 ללמקימין פי בלדה אדא אקבל עליהם אחרב
 ללכראמין ואלוראזין ענד אחתבאס אלטל ואל-
 מטר ללאיאיל ענד תלטיהא עלי גדראן אלמא
 לוועל אלצכור ענד רבצהא ללולאד ואלולאדהא
 15 תפצך ללגראב אד אולאדה באלטאיק יסתגיתון
 ואסתגאתה אלכל תסמע דפעה ואחדה וכלחצת
 אלעין תגית גמיעהם אנך אלטאיק אלאראף אל-
 רחים טויל אלמהל וכתיר אלפצל צאפח ען /
 אלאסאה. מב.ב.

וגיוש אלסמא פי אלעלו לך תסגד ומלאיכה פי 90 מג.א
 אלעלו בחצרתך וקוף אלמצנוע מנהם ריאחא

לשוכים ולרעים. ארך אפים לצדיקים. גומל
 טובות לחיבין. ועונה בכל-עת צרה ליורדי
 הים באניות. לתועי במדבר בשימון דרך.
 לאסירי עני וברזל. לשוכבים על-ערש דוי.
 5 להולכים בלא כח לפני רודף. לנתונים לפני
 פריץ חיות. לאשר נדמו בתוך ההפכה. לגרים
 מא. א ולתושבים / בארך לא להם. ליושבי ארך כי
 תבא עליהם חרב. לכורמים וליוגבים בהעצר
 טל ומטר. לאיל כי תערוג על אפיקי מים.
 10 לייעלי סלע עת תכרענה ילדיהן תפלחנה.
 לעורב כי ילדיו אל-אל ישועו. ושועת הפל
 תשמע בפעם אחת. וכהרף עין תושיע את-
 כלם. פי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב
 חסד ונחם על-הרעה.

מב.ב. 16 וצבא השמים לך משתחוים. ושופטים ממעל
 לפניך עומדים. ומלאכים רוחות עשית לך

1. אכה צאפח ... ומכפר ... ואלמתגאוז. 3. אכה
 ללצאלחין וללסאלמין מכאפי. 4. אכה ואלמגיב פי
 כל שדה. 5. ללסאללין=ללצאללין. 6. אא סמאיי. אכה
 וללצאללין פי אלברארי סמאוי וללמחכסין פי אלעדאב
 באלאגלאל. 7. אא עלי אלארי. 8. אכה ללמשרוחין
 ... אלוחש אלדאער. 10. אכה אלכסף ללמגאודין
 ואלמקימין פי בלדה ליסת להם ללמקימין פי בלד
 אדא אקבלת עליהם אחרוב. 12. וראז לא מצאתי
 במלונים. 13. אכה ללאיאל וקת תלטיהא ... אל-
 מיאה. 14. אכה וקת רבצהא ללולאדה ואלולאדהא
 וכלחצת=וכלחטה. 17. אכה אד אנת אלטאיק ...
 יא מן גיוש אלסמא לך תסגד ואלמלאיכה ... ואל-

ורב חסד. 1. אדכד מא לסרשת לצדיקים ולרשעים.
 3. סת לתועה. 5. אא אדמא לרת להולכי.
 6. לאשר. עד כאן אדלי. 7. אדמא ותושבים.
 8. ל תבא עליהם קורבן ר תבא עליהם חורף.
 אדכד מא ויוגבים. 8-9. לסרשת בהעצר עליהם טל.
 9. לך לאיל תערוג. 10. ר עת לדחנה תכרענה.
 11. ל ישועה. ושועת חסר בל, ת ושועות.
 13. רחום וחנון. כן בכל המקורות ותקנתי לפי
 הכתוב יונה ד, ב. 16. ס רוחות תשית לך.
 תפאצך. 15. אכה אד אולדהן. 16. אכה אסתגאתה.
 וכויל ... וכתיר אלפסל. 18. [ ] אין בא. 20. אכה

3. תחלים קו, ד. 4. שם שם, י. 5. איכה א, ו. 9. תחלים מב, ב. 10. עי' איוב לט, א, ג. 11. שם לח, מא.
 14. יונה ד, ב. 15. נחמיה ט, ו. 16. עי' ישעיה ו, ב.

נצבים, ומשחתיך אש לוחט מראיהם כלפידים. החיות רצוא ושוב כמראה הבזק, תשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הגנו. וכלם מפארים לשם קדשך, ומשבחים לפני כסא כבודך. ומיראתך ינועו אלים, ומאימתך ירעשו אופנים, ומקול דברך תרפינה כנפיהם, וישאו קדושה לך האל אשר כבודו מלוא כל הארץ, ויתנו ברכה לך האל הברוך כבודו ממקומו, ולא יכירו לך מקום, ולא ידעו לך מחנה, כי ענן וערפל סביבך, וסופה וסערה בדרךך, ואש מתלקחת כמראה החשמל לפניך, ונגה פאור תהיה קרנים מידך, והוד והדר, וזהר מנגה נגדך, ותשת חשך עבי שחקים סתרך, וגאות וגבורה שמת לבושך, ודמות כל-גאון ורם הראית במרכבותיך, כי כל-הגאים והרמים שפלים תחתיך, ולמולך מי יעז, ומי יוכל / לעמוד נגדך, ומי זה לפניך יתיצב, ומי הקשה אליך ערף וישלם, בעבור כי אתה הוא בעל

מג. ב
5
10
15
20

אדכו לסר והחיות. 4-3. אדכו מא לסרשת מפארים את שם. 5. לסרשת יוועו אלים. 6. ש ומכל דברך; אדמא ומן קול. 8. ברכה לך, עד כאן אדכא. 9-8. ששת לא יכירו. לסרשת ידעו לך מנוחה. 11. ס החשמל לעיניך. 14-13. לר גאות; אדמא וגאון וגבורה. ר ורמות על כל גאה. 15. אדמא הרמים והגאים; לסרשת להודיע כי כל הרמים והגאים. 18. ערף חסר כלסרשת. ס אליו וישלם. 2-18. ששת ובעבור ... החכמה ... ולמען שאתה הוא ... הגבורה ... ולפי שאתה הוא בעל העושר; אדמא לר ובעבור כי אתה בעל הגבורה ... (אדמא גבור ...) אתה בעל החכמה ... ולפי שאתה

1. עי' תחלים קד, ד. 2. יחזקאל א, יד. 3. איוב לח, לה. 10. עי' תחלים צו, ב. 11. עי' יחזקאל א, ד. 12. חבקוק ג, ד. 13. עי' תחלים יח, יב. 14. עי' איוב ט, ד.

מצנוע; א"י ראיחא. 2. אכה מתצרפין. פליל = לפיד מלה בלתי רגילה; בראשית ט"ו י"ז יש גירסא בתרגום רס"ג פליל נאר (ועי' Castellus, Lexicon heptaglotton ערך פלל). 7. אכה דוי אלסאקה. 8. אכה ותקדסך תלאת תקדיסאת פי כל יום ויבארכוך ... אלמבארכך. 11. אכה לא יתבת לך מוצע ולא יערף לך מחל אדן אלגמאם. 13. אכה כנאר ... אלורקה. 14. אכה תגלעל בציון נור שאן ... ובהגא ... אל-אספראר ... יא מן געלת. 17. אכה ושבה כל מקתדר ומרתפע אורית. 18-19. אכח ואל ... ואלמתשאמכין דונך. 21. אכה תצעב עליהם פיהם ויסלם.

1. ירמיה טו כב. 2. תהלים מז ט. 3. נחמיה טו. 4. שם שם. 5. תהלים לו ב. שם קכ. 6. עי' ירמיה טו כג. 7. ישיעיה מז כה. 8. תהלים מז ט. 9. נחמיה טו. 10. עי' בראשית יז כא. 11. עי' תהלים עח ה. 12. עי' תהלים עח ה. 13. עי' תהלים עח ה. 14. עי' תהלים עח ה. 15. עי' תהלים עח ה. 16. עי' תהלים עח ה. 17. עי' תהלים עח ה. 18. עי' תהלים עח ה. 19. עי' תהלים עח ה. 20. עי' תהלים עח ה. 21. עי' תהלים עח ה. 22. עי' תהלים עח ה. 23. עי' תהלים עח ה. 24. עי' תהלים עח ה. 25. עי' תהלים עח ה. 26. עי' תהלים עח ה. 27. עי' תהלים עח ה. 28. עי' תהלים עח ה. 29. עי' תהלים עח ה. 30. עי' תהלים עח ה. 31. עי' תהלים עח ה. 32. עי' תהלים עח ה. 33. עי' תהלים עח ה. 34. עי' תהלים עח ה. 35. עי' תהלים עח ה. 36. עי' תהלים עח ה. 37. עי' תהלים עח ה. 38. עי' תהלים עח ה. 39. עי' תהלים עח ה. 40. עי' תהלים עח ה. 41. עי' תהלים עח ה. 42. עי' תהלים עח ה. 43. עי' תהלים עח ה. 44. עי' תהלים עח ה. 45. עי' תהלים עח ה. 46. עי' תהלים עח ה. 47. עי' תהלים עח ה. 48. עי' תהלים עח ה. 49. עי' תהלים עח ה. 50. עי' תהלים עח ה. 51. עי' תהלים עח ה. 52. עי' תהלים עח ה. 53. עי' תהלים עח ה. 54. עי' תהלים עח ה. 55. עי' תהלים עח ה. 56. עי' תהלים עח ה. 57. עי' תהלים עח ה. 58. עי' תהלים עח ה. 59. עי' תהלים עח ה. 60. עי' תהלים עח ה. 61. עי' תהלים עח ה. 62. עי' תהלים עח ה. 63. עי' תהלים עח ה. 64. עי' תהלים עח ה. 65. עי' תהלים עח ה. 66. עי' תהלים עח ה. 67. עי' תהלים עח ה. 68. עי' תהלים עח ה. 69. עי' תהלים עח ה. 70. עי' תהלים עח ה. 71. עי' תהלים עח ה. 72. עי' תהלים עח ה. 73. עי' תהלים עח ה. 74. עי' תהלים עח ה. 75. עי' תהלים עח ה. 76. עי' תהלים עח ה. 77. עי' תהלים עח ה. 78. עי' תהלים עח ה. 79. עי' תהלים עח ה. 80. עי' תהלים עח ה. 81. עי' תהלים עח ה. 82. עי' תהלים עח ה. 83. עי' תהלים עח ה. 84. עי' תהלים עח ה. 85. עי' תהלים עח ה. 86. עי' תהלים עח ה. 87. עי' תהלים עח ה. 88. עי' תהלים עח ה. 89. עי' תהלים עח ה. 90. עי' תהלים עח ה. 91. עי' תהלים עח ה. 92. עי' תהלים עח ה. 93. עי' תהלים עח ה. 94. עי' תהלים עח ה. 95. עי' תהלים עח ה. 96. עי' תהלים עח ה. 97. עי' תהלים עח ה. 98. עי' תהלים עח ה. 99. עי' תהלים עח ה. 100. עי' תהלים עח ה.

- עֵינִים, אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וְחֵי
 בָּהֶם. מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעַת אֶת אֲבוֹתֵינוּ אֶת קוֹלָהּ.
 וְעַל הָאָרֶץ הִרְאִיתָם אֶת / אֲשֶׁר הִגְדֹּלְתָהּ וְכִתְּוֹתָהּ
 מִפְּנֵיהֶם צְרִיחָם, וּמִנֶּה לֹא מִנְעַת מִפִּיהֶם, וְתַתֵּן
 אֶת מִשְׁכָּנָהּ בְּתוֹכָם, כִּי שִׁמְךָ עָלֵיהֶם נִקְרָא יְיָ
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים. כָּל אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקֶּיךָ, וַיִּנָּצְרוּ תוֹרֹתֶיךָ
 וּמִשְׁפָּטֶיךָ. עַל כֵּן גִּדְּלָתָ יְיָ אֱלֹהִים עַד מָאֵד, כִּי
 אֵין כְּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים וּלְתַתְּךָ כָּל אֲשֶׁר שִׁמְעֵנוּ
 בְּאַזְנוֹנוֹ. עַל כֵּן נֹאמַר בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים וּבְרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם.
 בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וּבְרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנֵי
 הָאֲדוֹנִים.
 בְּרוּךְ אַתָּה רִאשׁוֹן מִקְדָּם עַד לֹא כָל רִאשׁוֹן.
 וּבְרוּךְ אַתָּה אַחֲרוֹן בְּסוֹף וְתַכְלִית כָּל אַחֲרוֹן.
 בְּרוּךְ אַתָּה עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וּבְרוּךְ
 אַתָּה פּוֹעֵל נִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר.
 בְּרוּךְ אַתָּה לֹא יֵיעָף וְלֹא יִיגַע, וּבְרוּךְ אַתָּה
 לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן.

- והמיטיבי לב ... והמאירי; המשמחי לב חסר בלקר.
 2. אדמא מא ומן ... אבותינו קולך. 5. אדמא מא
 לסרשת ושמן. לר נקרא עליהם. ל ה' אלהים
 צבאות; ר ה' אלהים אלהי. 8. עד מאד חסר
 באדמא מא לסרשת. 9. ר אין כמוך אלהים ואין.
 א ק ככל; ככל חסר בת. 10. ששת ברוך ה'
 אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו וברוך שם.
 לעולם חסר במא וגוסף באדמא, ובגליון גוסף: וימלא
 כבודו את כל הארץ אמן ואמן. 12. מא ברוך יי'
 אלהי ... וברוך אדוני; אדמא ברוך יי' אלהי.
 14. ל אתה מקדם עד לא ראשון. 15. אא אדמא
 לתכלית. 17. אדמא מא לסרשת אתה עושה
 נפלאות.

- דברים ז' יט. 8. יחזקאל כ' יא. 9. עי' דברים ד' לו. 4. עי' תהלים פט, כד. נחמיה ט, כ. 5. ויקרא כו, יא.
 6. עי' שמואל ב' ו' ב. 10. שם ז' כב. 11. תהלים עב, יח יט. 17. איוב ט, י. 18. ישעיה מ, כח. 19. תהלים

אלאנסאן יחיא בהא. פמן אלסמא אסמעת אבאינא
 כטאבך ועלי אלארץ אוריתהם נארך ומן בין
 ידיהם דקקת אעדאהם ומנך לא תמנע מן פאיהם
 וגעלת מסכנך פימא בינהם אד הם מנסובין
 אליך יא רב אלגיוש יא אלה אסראיל יא גאעל
 סכינתה בין אלכרובין. גמיע מא עמלתה
 ליחפטו רסומך ויחרסו שראיעך ואחכאמך פלדלך
 תעטמת יא רב אד לים מתלך ולא אלאה סואך
 כגמיע מא סמענא באדאנא ותחקקנא
 בעקולנא. פעלי דלך נקול תברך אלרב אלה
 ותברך אסמה וכרמה אלי אלאבד.
 תברכת יא מולי אלמואלי ותברכת יא סיד
 אלסאדה.

- תברכת אנת יא אול מנד קדים אד לא אול
 אלא אנת ותברכת יא אכר נהאיה כל אכר.
 תברך יא פאעל אלעטאים בגיר חד ותב יא
 צאנע אלאעגובאת בגיר אחצא.
 תב יא מן לא ילגב ולא יתעב ותב יא מן לא
 ינאם ולא יסן.

1. אכה בהא חיאא אלדהר וכמא אן מן אלסמא. 2. אכה
 אוריתהם וקארך כמנטר נאר עטים ובין אידיהם.
 3. אכה לס תמנעהם ומסכנך געלתה. 5. יא-אסראיל
 אכה; באא איננו. 6. אכה עלי אלכרובין פגמיע.
 7. אכה פעלי דלך. 8. אכה יא רב יא אללה ... לא
 אלה ... פי גמיע מא סמענא ... ותחקקנא. 10. אכה
 תבארך אללה אלרב ותבארך אסמה וכרמה. תבארכת
 יא רב יא אלאה אלאאהאא ותבארכת יא רב סיד
 אליסאדאא יא מולא אלמואלי. 14-15. על פי אכה,
 בהחלפת תבארכת לתברכת כלשון אא; באא איננו.
 16. אכה תבארכת יא רב אנת פאעל אלעטאים בגיר
 נהאיה ותבארכת יא פאעל אלאעגובאת בגיר אחצא.
 18. אכה לא ילגב ולא יכל.

- וְרוּךְ אֱתָהּ כְּגִיד מִרְאשִׁית אֲחֵרִית, וְכִרְוּךְ
אֶתָּה מוֹדִיעַ מְקָנָם אֲשֶׁר לֹא נַעֲשׂוּ.
וְכִרְוּךְ אֶתָּה מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירֵאָיו, וְכִרְוּךְ
אֶתָּה עֲזוֹ וְאִפּוֹ עַל כָּל עֲזָבָיו.
וְכִרְוּךְ אֶתָּה מְבַטֵּחַ כָּל קַצְוֵי אֶרֶץ וְיָם
מֵה, א רְחוּקִים, / וְכִרְוּךְ אֶתָּה אֲשֶׁר לֹא יְבוֹשׁוּ קְנוֹי
לְעוֹלָם.
וְכִרְוּךְ אֶתָּה בְּשָׂמִים מְמַעַל, וְכִרְוּךְ אֶתָּה עַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת.
וְכִרְוּךְ אֶתָּה בְּיוֹם כִּי יָאֵר לָנוּ, וְכִרְוּךְ אֶתָּה
בְּלִילָה כִּי יִחְשִׁיף מַמְנוֹ.
וְכִרְוּךְ אֶתָּה עַל כֶּסֶּא כְבוֹדְךָ, וְכִרְוּךְ אֶתָּה בְּכָל
קְצוֹת הַשָּׁמַיִם.
וְכִרְוּךְ אֶתָּה כְּבִית מִקְדָּשְׁךָ, וְכִרְוּךְ אֶתָּה בְּכָל
אֶפְסֵי הָאָרֶץ.
וְכִרְוּךְ אֶתָּה בְּמִלְאֲכֵי מְרוֹם, וְכִרְוּךְ אֶתָּה
בְּקִהְלֵי קְדוּשִׁים.
וְכִרְוּךְ אֶתָּה בְּכַנֵּי יִשְׂרָאֵל, וְכִרְוּךְ אֶתָּה בְּכָל
לְאֻמִּים וְאֵיִם.
וְכִרְוּךְ אֶתָּה בְּדוֹרוֹת הָעוֹמְדִים, וְכִרְוּךְ אֶתָּה
בְּדוֹרוֹת הַבָּאִים.
- תָּב יֵא מְכַבֵּר מִן אֱלֹאִל בִּלְאֲכִיר וְתָב יֵא מְעַרְף
בִּלְשִׁי קִבֵּל יִכּוֹן.
תָּב יֵא מְגֹאֲזִי בִּלְאֲכִיר לְכֹאִיפִיה וְתָב יֵא מִן
שְׁדָתָהּ וּגְצָבָה עֲלֵי כָל תֹּאכִיחָהּ.
תָּב יֵא מְתַכֵּל אֶקְאָצִי אֱלֹאֲרֶץ וְאֱלֹבְחָאֵר
אֱלֹבְעִידָהּ וְתָב יֵא מִן לֹא יִכְיֵב / רֹאגִיָּה מו, ב
אֱלִי אֱלֹאֲבֹד.
תָּב יֵא מִן פִּי אֱלֹסְמֹאֲוֹת אֱלֹעֲאִלִּיה וְתָב יֵא
מִן פִּי אֱלֹאֲרֶצִין אֱלֹסְאִפְלָה.
תָּב פִּי אֱלֹנְהָאֵר אֱדֹא תְגִלָּאֲנָא וְתָב פִּי אֱלִלִיל
אֱדֹא גִשְׁאֲנָא.
תָּב עֲלֵי כְרִסִּי כְרִמְךָ וּוְקֹאֲרֶךְ וְתָב פִּי אֶקְאָצִי
אֱלֹסְמֹא.
תָּב יֵא רַבִּי פִּי קִדְשְׁךָ וְתָב פִּי גְמִיעַ נְהִיאֵת
אֱלֹאֲרֶץ.
תָּב יֵא רַב פִּי מֵא בִין אֱלִמְלֹאִיכָהּ אֱלֹעֲאִלִּין
וְתָב פִּי מֵא בִין אֱלִגְמֹאֲעָהּ אֱלִמְקִדְסִין.
תָּב יֵא רַבִּי פִּי בְנֵי אֱסִרְאִיל וְתָב פִּי גְמִיעַ אֱלִי-
אֱמִם וְאֱהֹל אֱלִגְזֹאֲרִי.
תָּב יֵא רַבִּי פִּי אֱלֹאֲגִיָּאֵל אֱלִמְאֲצִיָּה וְתָב פִּי
אֱלֹאֲגִיָּאֵל אֱלֹאֲתִיָּה.

2. אֵא נַעֲשֶׂה. 6. רְחוּקִים, עַד כָּאֵן מֵא דָּף ב ע"ב.
קוֹי, הַתַּחֲלֵת אֵב דָּף כֹּד ע"א. לְסַרְשֵׁת קוֹי.
10. אֵא ב וּבְדִפּוּסִים יֹאִיר. 15. אֵב סִרְשׁ אֶפְסֵי אֶרֶץ.
16-17. כִּרְוּךְ - קְדוּשִׁים, אֵא בְּשׁוּלֵי הַגְּלִיּוֹן
וּבְתִרְגוּם אֵא אֵינְנוּ, שׁ בְּמִלְאֲכֵי הַמְּרוֹם, 20. אֱדִמָּא
הָעוֹמְדִים, וּבְגִלְיוֹן כְּתִיבָה אַחֲרָת: הָעוֹבְרִים.
כְּתִיבָה אַחֲרָת) אֱלֹאֲרֶץ אֱלֹסְמֹא. 10. אֵכָה יֵא רַב פִּי אֱלֹנְהָאֵר אֱדֹא ... בִּלְלִיל אֱדֹא יִגְשָׁנָא. 12. אֵכָה
יֵא רַב עֲלֵי ... אֵנָּה פִּי ... אֱלֹסְמֹאֲוֹת. 16-17. עַל פִּי אֵכָה; בֵּאֵא אֵינְנוּ. 18. אֵכָה פִּי וְסִס בְּנִי.

בְּרוּךְ אַתָּה בְּיָמֵי גִלּוּתֵנוּ, וּבְרוּךְ אַתָּה בְּיָמֵי
גְּאוּלְתֵנוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּבְרוּךְ אַתָּה בְּעוֹלָם
הַבָּא.

תָּב יֵא רַבּ פִּי גִמִּיעַ אֲלִבְרַכָּת אֲלִמְקוּלָּת וְתָב

פִּי גִמִּיעַ אֲלִבְרַכָּת אֲלִעֲתִידָת אֵן תְּקַאֵל. 5

וְלֶךְ נִקְצֵד בַּאֲלִמְדַּחָּהּ וְחֲצִיר אֲלִבְרַכָּהּ וְלִדִּיד

אֲלִתְמַגִּיד וְכִיד אֲלִשְׁכֵר. וְאֵן אֲמַעֲנָא כָּל אִיאַם

חַיּוּתָנָא וְאֲדַהֲבָנָא אֲלִסְבָּאָת מִן עֵיוֹנָא וְאֲנַתְצַבְנָא

כֹּאֲלָאֲרוּ וּבִתְחִנָּא אֲלִנְתָּ כִּמְאִי אֲלִבְחָאֵר לִנְבִּרְכָךְ

פִּי כָּל פֶּא וְלִנְמַדְחָךְ פִּי כָּל לִסָּאן וְנִשְׁכַּרְךְ מַע 10

אֲכַתְלָאֵךְ כָּל קֶלֶב וְנִסְכְּחָךְ בְּנִסְק כָּל שְׁפָה בִּאֲכֹתָר

מִן תִּרְאֵב אֲלִאֲרִץ אַחְצָא וּמִן רִמֵּל אֲלִבְחָאֵר

מִקְדָּאֲרָא וְכֹאֲכַב אֲלִסְמָא עֲדָא / וְאֲפִצֵּל וְאֲדַקָּ 15 מ. א

מִן חֲסָאֵב אֲלִסְנִין וְאֲלִאֲיָאֵם וְאֲלִאֲוִקָּאָת וְאֲלִ-

לְחִטָּאָת וְאֲעֵלִי מִן עֲדָד כָּל נִבָּאָת וְאֲלַעֲשֵׁב וּרֹק 15

וְתִמְרָ וְחֵב וְגִדָּא וְאֲוִפִי מִן כָּל וְסִי כָּל קִדָּם מֵא

פִּיה נִסְמָה אֲלִחַיּוּתָהּ לִם גִּבְלָג דְּקִיקָהּ וְאֲחִדָּהּ מִן

אֲלוּף וְרִבּוּאָת אֲעֵלָאֵם עֲגָאִיבְךָ וּמִדְּאִיחָךְ. וְחֻקָּא

מִן יִקְץ עֲטָם אֲלִלָּה אוֹ יִסְמַע גִּמִּיעַ מִדְּחָה לְכָנָא

עֲלִי קִדְר קֹוֹתָנָא גִדְּכֵר אֲלִבְעֵץ וְאֲנֹת בַּחֲכִמְתָךְ 20

בְּרוּךְ אַתָּה בְּכָל הַבְּרִכּוֹת אֲשֶׁר נִאֲמְרוּ, וּבְרוּךְ 5

אַתָּה בְּכָל הַבְּרִכּוֹת הַעֲתִידוֹת לְהֵאמֹר.

וְלֵךְ דּוֹמִיָּה תְּהִלָּה וְיִאֲתָה בְּרַכָּהּ, וְנָעִים לְזִמְרָ

וְטוֹב לְהוֹדוֹת. וְאִם הוּאֲלָנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ וְאֵף

נִדְּדָנוּ כָּל שִׁנָּה מְעִינֵינוּ, וְהִתְצַבְנוּ כְּאֲרֻזִּים.

וְשִׁפְכֵנוּ שִׁיחַ בְּכָל הַיָּמִים שְׁבִימִים, לְבִרְכָּךְ בְּדִבְרֵי 10

כָּל פֶּה, וְלִהְלֶלְךָ מְרֻנָּת כָּל לִשׁוֹן, וְלִהְדוֹת לְךָ

מִרְחִישֵׁת כָּל לֵב, וְלִשְׁבַּחְךָ / מִאֲרֻשֶׁת כָּל שְׁפָה, 15

וְיִוֹתֵר מִמִּנֵּן עֶפֶר הָאָרֶץ וְחֹל הַיָּם וְכוֹכָבֵי

הַרְקִיעַ, וְלִרְוֹב מִחֲשָׁבוֹן הַשָּׁנִים וְהַיָּמִים וְהַשְּׁעוֹת

וְהַרְגָּעִים, וְלִמְעֵלָה מִמִּסְפֵּר כָּל צִמּוּחַ כָּל עֵלָה וְכָל 15

זֶרַע, וְלִמְאֹד מִמִּדַּת מִצְעָדֵי כָּל רֶגֶל וְכָל נִשְׁמַת

רוּחַ חַיִּים. לֹא הִגַּעְנוּ עַד חֵלֶק אֶחָד מֵאֲלָפִים

וְרַבְּבוֹת תְּהִלּוֹתֶיךָ. אֲמַת מִי יִמָּלֵל גְּבוּרוֹת יְיָ

יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ, אֲבָל כִּפְסִי כִּחְנוּ בְּזִפְיִר

מִקְצָתָם, וְאַתָּה מְשֻׁמִּים תִּשְׁמַע וְתוֹשִׁיעַ וְתִרְצֶה 20

1. אִכָּה יֵא רַבּ פִּי ... פִּי אִיאַם אוֹכְתָנָא. 2. אִכָּה הִלָּא

אֲלַעֲלָם ... אֲלַעֲלָם אֲלִאֲתִי. 4. אִכָּה בְּגִמִּיעַ ... וְתָב

אֲנֹת בְּגִמִּיעַ. 6. אִכָּה בַּאֲלִמְדַּחָּהּ. 8. אִכָּה פֹּאֲדַהֲבָנָא סָנָה

עֵיוֹנָא ... וּבִתְחִנָּא אֲלִנְתָּ כִּמְאִי אֲלִבְחָאֵר לִנְבִּרְכָךְ

כָּל פֶּא ... כָּל לִסָּאן; אִיאַם וְתָנָא. 11. אִיאַם בְּנִקְסָ.

אִכָּה בַּאֲלִאֲכֹתָר. 14. וְאֲלִאֲיָאֵם אִכָּה, בֹּאֲ אִסְרָ.

15-17. אִכָּה נִבָּאָת וְתִמְרָ וְחֵב וְרֹק וְחֵב וְגִדָּא מִן

רִבְץ וְסִי כָּל קִדָּם וְכָל נִסְמָה רוּחַ חַיּוּתָהּ לִם גִּבְלָג; 19. אִכָּה עֲטָם קִדְר אֲלִלָּה אוֹ יִסְמַע

מִדְּחָתָהּ. 20. אִכָּה וְאֲנֹת בַּחֲכִמְתָךְ תִּסְמַע כָּל תַּעֲלָם

לִסְרִשֶׁת גְּבוּרוֹתֶיךָ ... תְּהִלּוֹתֶיךָ. 19-20. ס נִזְכִּיר קִצָּתָם. לִסְרִשֶׁת

7. אִיאַם תְּהִלָּה וְיִאֲתָה מְלוֹכָה. 8-9. לִסְרִשֶׁת וְאִם

נִדְּדָנוּ. ק כָּל שִׁנָּה. מְעִינֵינוּ חֲסֵר בֵּר. 10. אֲדַמָּא

לִרְשֵׁת הַיָּמִים אֲשֶׁר בְּיָמִים. 11. אִב וְלִהְלֶלְךָ מְרֻנָּת;

ס בְּרֻנָּת. 12. ש בִּאֲרֻשֶׁת. 14. סִשֶׁת הַיָּמִים

וְהַשָּׁנִים; אִיאַם ב הַשָּׁנִים הַיָּמִים. וְהַשְּׁעוֹת אִיאַם בְּשׁוּלִי

הַגְּלִיּוֹן; אִב הַשְּׁעוֹת. 15-16. אֲדַמָּא לִדַּת כָּל צִמּוּחַ

וְכָל פְּרִי וְכָל עֵלָה. אִב וְלִמְאֹד [1] כָּל צִעְדֵי רֶגֶל.

אֲדַמָּא וְלִמְאֹד מִרִי כָּל צִעְדֵי רֶגֶל; לִסְרִשֶׁת וְלִמְאֹד

מִכָּל צִעְדֵי רֶגֶל. אִיאַם כָּל נִשְׁמַת; אֲדַמָּא = אִיאַם, אֲבָל

תּוֹקֵן; וְכָל אֲשֶׁר נִשְׁמַת חַיִּים בִּאֲפִי; ל וְכָל אֲשֶׁר

נִשְׁמַת; סִרְשֶׁת כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת. 17. סִשֶׁת חַיִּים

בִּאֲפִי; לִר חַיִּים בִּאֲפִי. אִיאַם וְלֹא הִגַּעְנוּ. 18. לִסְרִשֶׁת

7. תְּהִלָּים סָה. ב. 19. שֶׁם קוֹ, ב. 20. נִחְמִיָּה ט, כז.

- לָנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה אַתָּה. תִּסְמַע וְתַעֲלֵם אֶלְכֵל וְתִרְץ עֲנָא אַנְךְ סַמְעַ אֲלַצְלוּהָ. מו. א יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁתַּמְּחֹל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ. וְתִסְלַח לָנוּ לְחַטָּאוֹתֵינוּ בְּגוֹדֵל חֶסֶדְךָ כִּי רַבּוּ מְשׁוּבוֹתֵינוּ לָךְ חֲטָאוֹנוּ וְעוֹיְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ וּפָשַׁעֵנוּ מִרְדְּנוּ וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים. אָנָּה לְמַעַנְךָ קִבְּלֵנוּ וּרְצֵה תְּשׁוּבָתֵנוּ. כִּפְּסֵנוּ מִעֲוֹנוֹנוּ וּמִחַטָּאוֹתֵינוּ טַהַרְנוּ. וְנִהְיֶה מִן הַשְּׂכִים אֵלֶיךָ בְּכֹל לֵבָם אֲשֶׁר לְחַטָּאתָם לֹא תִזְכֹּר עוֹד. 5
- מו. ב יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁתַּנְּהֵג עִמָּנוּ בְּמִדַּת הַרְחָמִים כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ. וְתִנִּיחַ לָנוּ מִמְּגוּרֵתֵנוּ וּתְכַוֵּן מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ. וְתִרְפָּא אֶת מַפּוֹתֵינוּ וְתַצִּילֵנוּ מִכַּף אוֹיְבֵינוּ. 10
- תִּסְמַע וְתַעֲלֵם אֶלְכֵל וְתִרְץ עֲנָא אַנְךְ סַמְעַ אֲלַצְלוּהָ. פִּיכּוֹן אֶלְמֶרְתְּצִי עֲנִדְךָ יֵא רַבּ אֶלְגֶּפְרָאן לֵנָא עַלִי גְמִיעַ כְּטֵאִינָא וְתִכְפֹּר עֵן גְּמִיעַ גְּרוֹמָנָא / וְתַצְפֵּחַ דְּנוֹבָנָא חֶסֶב כְּתֵרָה פְּצִלְךָ אֵן קֵד כְּתֵר 5 ב. כ. עֲתִיאֲנָא וְקֵד אֶכְטִינָא וְאֶדְנוֹבָנָא וְטַלְמָנָא וְזִלְנָא עֵן וְצֵאִיךְ וְאֶחְכָּאמְךָ. פֵּאלָאן יֵא רַבּ אֶקְבִּלְנָא וְאַרְץ עֲנָא וְאַגְסִלְנָא מִן דְּנוֹבָנָא וּמִן כְּטֵאִינָא טַחְרָנָא וְזִכִּינָא מִן אֶלְטַהוּאָת וּמִן אֶלְמִנְסְתֵּרָאֵת בְּרִינָא. וְנִכּוֹן מִן אֶלְתַּאִיבִין אֵלֶיךָ בְּכֹל קְלוֹבָהֶם 10 וְכְטֵאִינָא לֹא תִדְכֹּר אֲבָדָא.
- וְלִיכּוֹן אֶלְמֶרְתְּצִי עֲנִדְךָ יֵא רַבּ אֵן חֲסִיר מַעֲנָא מַח. א בָּאוּי רַחֲמֶתְךָ כֹּל אֵיאֵם חִיּוֹתָנָא בַּחֲצֵרְתְךָ וְתִרְיַחְנָא מִן גְּמִיעַ מַחְאֶדְרָנָא וְתַבְסֵט לֵנָא אַעֲמָאֵל יֵדִינָא וְתַשְׁפִּי צִרְבָּאֲתָנָא וְתַכְלִצָּנָא מִן 15

אלכל פתגיתנא ותרצא ענא לאנך סאמע אלטלבה. 8. אבה (וא)ליכון אלמרתצא מן ענדך יא רב יא אלהנא אלגפראן לנא מן גמיע דנובנא. 5. אבה ותצפח ענא כל כטאינא ... פקד כתר עתואננא לך ואכטאנא. 7. אבה ואלאן כמא אנת אחלה ואחלא לה אקבלנא. 9. אבה אלסחואת ומן אלמנסחורא אנקינא. וזכינא - ברינא, עי' בשנויי הנוס' העבריות. 10. אבה בגמיע גוארחנא. 12. אבה מן ענדך יא רכנא יא אלהנא ... פאן כל איאם חיותנא הבא בין ידיך. 14. אא מחאצרנא. 15. אבה אידינא ... מן אידי ... פלא.

וּתְרַצֵּה בְּנוּ. 1. אֵל חֶסֶר בָּאֵב אֲדַמָּא טַשֵּׁת. לֹר כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. בְּג' הַרְפוּסִים סִשֵּׁת נִמְצָאָה כֹּאן הַתְּסֵלָה: "תַּחֲבֹרֵךְ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים" הַמִּיּוּחָסֵת לִרְס"ג בְּטַעוֹת כֹּמוֹ שֶׁהֵעִיר שִׁד"ל לִנְכוּן. כִּי בַתְּפִלָּה זֶה נִמְצָאוּ חֲרוּזִים וְסִדֵּר הָא"ב בְּרֵאשִׁי הַבְּתִים, וְאֵין זֹאת לְפִי בְּנִית הַבְּקִשׁוֹת (עִי' מִכְתָּבִי בְּנֵי קֶדֶם עַמ' 131). 2. לְסַרְשֵׁת וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. 2-4. סִשֵּׁת שֶׁתְּסַלַּח ... וְתַמְחֹל ... וְתִכְפֹּר, אֵב וְתִכְפֹּר עַל, לֹר וְתַסְלַח לְכֹל חַטָּאוֹתֵינוּ, אֵב וְתַסְלַח לְחַטָּאוֹתֵינוּ; אֵא אֲדַמָּא וְתַסְלַח נָא לְחַטָּאוֹתֵינוּ. 5. אֵא וְלֵךְ חַטָּאוֹנוּ. 6. חֲטָאוֹנוּ - וְסָרְנוּ, זֶה נוֹסַח קוֹבֵץ מַעֲשֵׂי יְדֵי גְאוּנִים קְדֻמוֹנִים; אֵא חֲטָאוֹנוּ וְעוֹיְנוּ שִׁשְׁעוֹנוּ וּמִרְדְּנוּ וְסָרְנוּ, אֵב אֲדַמָּא חֲטָאוֹנוּ וְעוֹיְנוּ וְהִרְשָׁעֵנוּ וְסָרְנוּ; לְסַרְשֵׁת חֲטָאוֹנוּ וְעוֹיְנוּ וְהִרְשָׁעֵנוּ וּמִרְדְּנוּ וְסָרְנוּ. 7. אֵב אֲדַמָּא לְסַרְשֵׁת וּמִמְשַׁפְטִיךָ וְעַל זֹאת בְּשׁוֹנוֹ מֵאֹד וְנִכְלַמְנוּ אֲנָא לְמַעַנְךָ. 8. לֹר קִבְּלֵנוּ וּרְצֵה וְרַצְנוּ וְרַצְנוּ, סִשֵּׁת וּרְצֵה וְרַצְנוּ נָא חֲשׁוֹבָתֵנוּ. אֵב אֲדַמָּא לְסַרְשֵׁת וְכִבְסֵנוּ. 9. אֵב אֲדַמָּא לְסַרְשֵׁת טַהַרְנוּ וְזִכְנוּ מִשְׁנִיאוֹת וּמִנְסַחְרוֹת נִקְנוּ וְנִהְיֶה. ת וְנִהְיֶה מִן הַשְּׂכִים אֵלֶיךָ. 10. אַחֲרֵי אֱלֹהֵינוּ טוֹחַ אֲדַמָּא שֶׁהוּא כֹה"י הַיְחִיד, מִלְּבַד אֵא, הַמְכִּיל גַּם אֶת הַמְּקוֹר גַּם אֶת הַתִּרְגוּם, בְּסִירוּגִין. לְסַרְשֵׁת וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּחֲנֵג. 12. אֵב אֲדַמָּא וּבְדוּסוּסִים הַג' רַחֲמִים. אֲדַמָּא לֹר יְמֵי חִלְדוֹנוּ לְפָנֶיךָ. אֵב סִשֵּׁת חִי חִלְדוֹנוּ לְפָנֶיךָ. 14. אֲדַמָּא מַעֲשֵׂה; לְסַרְשֵׁת אֶת מַעֲשֵׂה, ת אֶת מַעֲשֵׂי. 15. סִשֵּׁת מִחֵץ מְכוֹתֵינוּ. אֵב אֲדַמָּא לְסַרְשֵׁת וְחִצִּילֵנוּ

6. ירמיה יד, 1. 9. עי' תהלים נא, ד. 11. עי' ירמיה לא, לר.

וְלֹא יִשְׁמַע צַעֲקָה וּבְכִי בְּבִתֵּינוּ וְלֹא שׁוֹד וְשָׁבֵר בְּגִבּוֹלֵנוּ. וְנִהְיָ רִצּוֹיָךְ וִירְאֵי שְׁמֶךָ. כִּי תִלְמְדֵנוּ תּוֹרָתְךָ וְתִשְׁכִּילֵנוּ שְׁכָל טוֹב מִלִּפְנֶיךָ. וְתִיחַד לְבַבְנוּ לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ לְמַעַן נִשְׁכִּיל בְּכָל אֲשֶׁר נִלְךְ וּבְכָל אֲשֶׁר נִפְנָה שָׁם עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר תִּאֲסָפֵנוּ אֵלֶיךָ. וְתוֹצִיאֵנוּ מִשְׁלוֹם אֶל שְׁלוֹם. וְנִמְצָא מְנוּחָה בְּאַרְצֵי הַחַיִּים לְפָנֶיךָ וְנַעֲמִימוֹת בְּיָמֶיךָ נִצָּח.

מח. א. יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁתִּרְאֶה בְּעֵינֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַנִּפְּצִים בְּכָל הָאָרְצוֹת. וּבְחִרְבוֹת יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר הִיתָה שְׁמֶמָה. וּמִקְדָּשְׁךָ אֲשֶׁר הָיָה מְשֻׁלָּח וְנִעְזָב כְּמִדְבָּר. וְתִקְנָא לְשֵׁם

6 10

ידי כאלבינא ולא יסמע פי ביותנא בכא ולא צראך ולא פי תכמנא נהב ולא כסר ונכון רצואנך וכאשיי אסמך אד תעלמנא תוראתך ותזיל ענא גמיע אלאעראך אלשאגלה לנעקל ען אמרך ונהיך בכל קלובנא וגמיע מא נסיר אליה ומא אליה נתגה אלי וקת תחשרנא אליך ותכרגנא מן סלאם אלי סלאם ונגד ראהה פי סביל אלראהה בין ידיך ולדאת מן ענדך סרמדה. וליכן אלמרתצי ענדך יא רב אלנטר אלי צעף מח. ב. שעבך בני אסראיל אלמבדדון פי גמיע אלבלאד וכראבאת דאר אלסלאם אלתי קד צארת וחשה וכרג מנהא כל בהגהא וקדסך אלדי קד צאר

2. אכה פי תכומנא. 3. רצואנך אכה, אא רצנאך ובין השיטין נוסף -מן; באכה אין -מן. 4. אכה פאול ענא. 4-6. אכה לנעקל גמיע מא נסיר פיה ומא אליה נתגהה. 7. אכה פנגד. סביל אלחיוה. נוסח אדמב (נפתח סא שו' 12, עי' ש): אללהם יא רב יא אלאהנה ואלאה אבאינא אנא נסלך אן יכון אלרצא ואלרחמה בין ידיך אן תסיר מענא בסעה רחמתך ו ... עלינא באלפצל סול עמרנא בין ידיך ותריחנא מן מחלוראחנא ותצלח מן [א] צנעתה ידאנא ותשפי צרבאחנא ותכלצנא מן ידי כאלבינא ולא יסמע צות בכא ולא צראך פי ביותנא ולא נהב ולא כסר פי תכומנא ונכון מן אהל רצאיך ואתקיאך או תעלמנא שריתך ותרוקנא גודה אלעקל ותסרד קלובנא פי תקואך חתי נגה פי גמיע מא [נע]מל פי אלדניא ופי גמיע מא נתגה אליה פי דאר אלאכרה אלי יום תצמנא פיה אליה (צ"ל אליך) ותכרגנא מן אלסלאם אלי אלסלאם ונגד ראהה פי נור אלראהה בין ידיך ואלנעים בקדרתך סרמדה. אבאינא אנא נסלך אן יכון אלרצא ואלרחמה מן ענדך אן תסיר לשקא קומך אל אסראיל אלמבדדין פי; כאן נפסק אדמב. 9. אכה מן ענדך יא רבנא ויא אלהנא אלנטר אלי שקא צעף שעבך אל אסראיל אלמבדדין ... אלאראצי. 11. כראבאת, צורה זו לא מצאתי במלונים. אכה אלדי קד. 12. וכרג - בהגהא איננו באכה ואיננו במקור.

מיד רודפינו. 1. אב אדמא ולא יסמע בכי וצעקה; לסשת בכי וצעקה; ר ולא יסמע עוד בכי וצעקה. 2. סשת ונהיה מרצוייך ומיראי שמר ומעושי רצונך; לר מן רצוייך ויראי שמך כי. 3. לסרשת תורתך ומשפטיך. 4. סשת לבבנו לאהבה אותך וליראה את שמך; לר לאהבה וליראה את שמך; אא לבבינו ליראה שמך. 5. נשכיל, התחלת אדב דף כד ע"א. אב אדב מא לסרשת בכל אשר נעשה. 6. היום חסר באב. 7. אל שלום, עד כאן אב. סשת ונמצא מנוח באור החיים; לר מנוח חיים לפניך; אדמא באורח חיים. 8. לסרשת נעימות. 9. סשת יר"מ ה' אלהינו ואלהי אבותינו. 10. לרשת עמך כל בית ישראל; ס עמך כל איש ישראל; אדב עמך בית ישראל. 11. אדב מא היתה מדבר שממה. ש ובמקדשך; לסרת ולמקדשך. 12. אדב מא לסרשת אשר הוא משולח.

קִדְשָׁךְ הַמְּחַלֵּל בְּגוֹיִם. וְתִקְבֹּץ שְׂאֵרֵי צֹאנְךָ מִכָּל
הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר נִפְּצוּ שְׁמָה. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל אֶל נֹהוּ
מח. ב וְאַרְמוֹן / עַל מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב. וּבָאָה הַמִּמְשָׁלָה
הָרִאשׁוֹנָה מִמְּלֶכֶת לְבַת יְרוּשָׁלַם. וְעַמְד וְרָעָה בְּעֻז
יְיָ בְּגֵאוֹן שֵׁם יְיָ אֱלֹהָיו. וְנִקְּוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם
6 לְקְרֹא כָּלֵם בְּשֵׁם יְיָ וּלְעַבְדוֹ שָׂכָם אֶחָד. כִּי לֹךְ
אֲנַחְנוּ מִחַכִּים וּמִצָּפִים לִישׁוּעָתְךָ וּמִיַּחְלִים לְהַמּוֹן
רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ. אֵל תְּבִישֵׁנוּ יְיָ מִסִּבְּרָנוּ וְאֵל
תַּפַּח נָא מְלִכְנוּ אֶת תְּקוּנָנוּ. הֲרֹאנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ
וְיִשְׁעֶךָ תַּתֵּן לָנוּ. וְקִים לָנוּ הַבְּטָחוֹתֶיךָ
10 וּמֵלֵא לָנוּ נַחֲמוֹתֶיךָ. הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ
אֶת נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׁאֵם עַד הָעוֹלָם. יְהִי
לְרִצּוֹן אֱמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לִפְנֵיךָ יְיָ
צוּרִי וְגֹאֲלִי.

מְכַלָּא וּמִתְרוֹךְ כְּאֹלֶבֶר וּתְגָאֵר לְאַסֵּם קִדְשְׁךָ אֵל-
מְבֹדֵל פִּי מֵא בֵּין אֱלֹאֲמִם וּתְגַמֵּעַ בְּקֹאֵה גִנְמֶךָ
מִן גְּמִיעַ אֱלֹמוֹאֲעֵעַ וּתְרַד־ אֶל אֲסֻדְאִיל אֱלִי מֵאוֹאֵה
וְאַלְקֶצֶר אֱלִי הִיתָה יִסְכֵּן וּתּוֹאֲפִי אֲלִסְלִסְנָה אֵל-
אֱוִלִי מִמְּלִכָה דְּאֵר אֲלִסְלֹאִם / חִינִיד יִקָּף אֵל- 5 מ.ס. א
מִבְּעוֹת אֱלִמְרִתְצִי וִידְעוּ בְּאַסֵּם אֱלִלָה רַבָּה
וִיגְתַּמַּע אֱלִיָּה גְּמִיעַ אֱלֹאֲמִם לִידְעוּ כֻלְהֵם בִּסֵּם
אֱלִלָה וְלִיעֲבֹדוּהָ צִפָּא וְאַחַדָּא. פְּהֵא גַךְ נַחֵן
מִנְתַּצְרִין וְלִגִּיאתְךָ רֵאגִיין וְלִגְמֵהוּר רַחֲמֶתְךָ
וּפְצִלְךָ מִבְּתַהֲלִין. סְלֵא תְּכִיבְנָא יָא רַב־ מִן רֵגָא
10 וּפִי רֵגָאנָא לֹא תִשָּׁךְ נְפּוֹסְנָא. אֱלִלָהִם אֲרִינָא
סְצִלְךָ וְאַעֲסִינָא גִיאתְךָ וְתַבְתָּ לְנָא תְּכִלְאֲנֶךָ
וְאַכְמֵל לְנָא עֲזֹאנָא גִית קוּמְךָ וּבִרְךָ צִסוּתְךָ
וְאַרְעֵאֲהֵם וְאַרְפַּעֲהֵם אֱלִי אֱלֹאֲבֵד.

1. שם המחלל ממנו בגוים. 2. לסשת שם, שמה
חסר בר. אשר נפוצו שמה חסר כאא אדמא.
3. אדיב וארמון אל. 4-5. אא ורעה בשם ה'.
7. סשת אנו מחכים. לסרשת ומיחלים בעז רחמין.
8. אדמא תבישנו אלהינו. לסרשת ה' אלהינו;
אדיב ה' אלהינו משברנו ואל תכלימנו מבקשתנו
ואל תפח ... והראנו. 10. לסרשת קיים ... מלא.
אדיב מא קיים. 11. אדיב את נחמותיך. 12-14. יהיו
- וגואלי חסר באא ובאדמא. בדפוסים סרש באה כאן
הוספה זו: -יתהלל מלך בפי קדושים וכו' ברוך
אתה ה' מלך מהלל בתשבחות".

1. אכה מכלא כאלבר ומתרוך ... פי אלמם.
2. אכה בקיה. 4. אכה עלי היאתה (ו)יהבת ותעוד
אלסלסנה אלאולה. 5-8. אכה פתציר וקף ללמבעות
... וידעא באסם עז אללה באקתדאר אסם אללה
וישתמע אליה ... ליעבדוה צף ואחד. 9. מנתצירין
= מנתטרין. אכה נחן לך מנתטרין ולאיתך
מתסלעין. אא וללגמהור. 10. אכה לא תכלינא יא
אלהנא מן רגאך. 11-14. אכה אדינא יא רב פצלך
... ואגעל לנא מא נחק בה ואכמל לנא עזנא ואגית
קומך ובארך עלי נחלתך ... אלאבד וארחמם אנך
אלרחים אלעטים אלחואב. תמת וללה אלחמד. נשלם.

3. ירמיה ל. יח. 4. מיכה ד. ח. 5. שם ת. ג. עיי' ירמיה ג. יז. 6. צפניה ג. ט. 8. עיי' תהלים קיט. קטז.
9. מלשון "ותקוּתם מִפֶּה נִפְשׁ" (איוב יא, כ). 10. תהלים סה. ח. 12. שם כח, ט. 14. שם יט, טז.

והנוסח האחר מכיל דברים צורבים
המכאיבים את הלב ומכניעים את
האדם, וזה לשונו

ואלנסמה אלאכרי פיהא כלאם לה
חרקה יוגע אלקלב וידלל אלעבד
והי חלה

- יְיָ שִׁפְתֵי תִפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ. גַּם
הַיּוֹם יִדְעָתִי וְהַשִּׁבּוּתִי אֶל לִבִּי, כִּי אַתָּה
יְיָ אֶחָד וְאֵין עִמָּךְ שְׁנֵי בְמַלְכוּתְךָ וּבְמַמְשָׁלְתְךָ.
וְאֵין אַחֵר לַעֲשׂוֹת כַּמַּעֲשִׂיךָ וְכַגְבוּרְתִּיךָ. וְכָל
מַטְ, ב אַחֵר / שֶׁהוּא זוֹלָתְךָ, נוֹצֵר הוּא וְחֹדֶשׁ, וְאִיךָ
יִדְמָה לָךְ וְאַתָּה יִצְרָתוֹ אוֹ יַעֲרֶךְ לָךְ וְאַתָּה
בְּרָאתוֹ לָבֶן יֶאֱמִינוּ הַלְבָבוֹת וְתִדְעֶנָּה הַנַּפְשׁוֹת.
כִּי אַתָּה יְיָ אֶחָד מִיּוֹחַד בְּכָל שְׁמוֹתֶיךָ, וְנִשְׁגָּב
בְּכָל דְּרָכֶיךָ, וְנִפְלָא בְּכָל מַעֲשִׂיךָ וְנִעְלָם מֵעֵינַי
כָּל חַי וְעֵין לֹא תִשׁוּרְךָ.
אָמֵת יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הָיִיתָ עַד לֹא עוֹלָם
מֵאָז, וְאַתָּה הוּא בְּהִיּוֹת עוֹלָם וּבְהִתְיַצֵּבוֹ.
וְאַתָּה אַחֲרֵי אָבְדוֹ וְחִלּוּפּוֹ, וְשִׁנוּתֶיךָ לֹא
יִתְמוֹ.
- אללהם אדון לי פי נטקי חתי אצף מן מדחק
מא אנא מעתרפה אליים ומעתקדה פי קלבי
אנך אנת אללה אלואחד ולא תאני לך פי
מלכך וסלטאנך וליס אכרא יעמל אעמאלך
וגבורתך. וכל אכר הו סואך פהו מכלוק מחדת
פכיה ישבהך ואנת כלקתה או יקאומך ואנת
בראתה. פלדאך צדקת אלקלוב ואעתרפת
אלנפוס אנך אנת אללה פי גמיע אעמאלך
אלממתנע פי גמיע סבלך אלמנחגב ען כל חיי
ועין לא תראך.
- חקא יא רבנא אנת כנת אזילא וליס / עאלם
ואנת אלמוגוד מע כון אלעאלם ווגודה ואנת
אלבאקי בעד מציה ופנאיה וליס לך מדה
פתנתהי.

המקורות. א). כתבי יד: אא יד אדא ב טו
כו מא טשג ד ה לא מב. ב). מספרי-הדפוס שנרשמו
באוצר השירה והפיוס כרך ב' עמ' 96 סי' 164.
הובאו כאן ל=ליטעראטורבלאסט ור=רומניא. בכל הדפוסים חוץ מסר"ע השלם, שנדפס על פי אא,
הנוסח הוא בלשון רבים, ז. א. גם היום ידענו" תחת גם היום ידעתי". בארבעה דפוסים (ול, ר,
אוצר התפלות ומכתבי בני קדם) נמצאה תוספת שהוסיף ר' שלמה שרביט הזהב בתחלתה: "תהלתך
אין לה תחלה". הכתבת הערבית נמצאה רק באא ואדמא, באדב רשום יולה איצא, בטשג -תפלה
לרבנו סעדיה" וברומניא -תפלה אחרת לגאון". 5-6. אדב מא כי אתה הוא ה' האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד על כן נקרא שמך ה' אחד כי אין עמך שני; טשג כי אתה ה'
האלהים וכו' כמו באדב מא; לר כי ה' הוא האלהים וכו' כמו באדב מא. 7. וכגבורותיך חסר בר.
7-8. אא וכל אחד; אדב מא טשג ל כי כל אחר. הוא חסר בר. 9-10. לר בראתו ... יצרתו.
10. הלבבות, עד כאן אדב. הנפשות, עד כאן טשג וכאן מתחיל אדכו דף ב. 11. אדמא אתה הוא אחד;
לר אתה אל אחד ומיוחד. 11-12. אדכו מא לר ונפלא ... ונשגב. 13. ל עין לא תשורך.
14. לר ואמת ה'. 15. מאו, כאן מתחיל אדכו דף כד. 15-16. אדמא לר העולם ... ואתה הוא; אד
טו כז עולם .. ואתה הוא. ל אחר אבדו יחלופו; ר וחלופו.

4. תהלים נא, יז. 6. עי' קהלת ד, ח. 13. עי' איוב כד, טו. 14. עדה"כ עד לא עשה ארץ (משלי ח, כו)
17. תהלים קכ, כה.

- ג. א וְאָמוּנָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶתָּה בְּרָאתָ אֶת כָּל הַבְּרוּאִים, בְּמֶאֱמָר וְלֹא בִיגִיעָה. קָרָאתָ לָהֶם בְּקִרְיָאָה וַיַּעֲמְדוּ יַחְדָּו. וְלֶךְ הִיכּוֹלֶת לְהַעֲבִירָם וּלְהַחֲלִיפָם וּבִידָךְ כַּח וּגְבוּרָה לְחַדָּשָׁם וּלְהַשִּׁיבָן לְקִדְמוּתָן. 5
- וְאָמְנָם יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֶתָּה בְּרָאתָ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹלָם עוֹבֵר, לְבַחֲוֹן בּוֹ אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם בְּמִשְׁפָּטִים וְחֻקִּים אֲשֶׁר צִוִּיתָם, וּבִדְרֹךְ הַחַיִּים וְהַטּוֹב, וְהַמּוֹת וְהָרַע אֲשֶׁר נָתַתָּה לַפְּנִיָּהם. 10
- וְאֵת הָעוֹלָם הַבָּא עוֹלָם עוֹמֵד, לְשֵׁלֶם בּוֹ שָׂכָר טוֹב לְכָל חַסִּידֶיךָ, וּלְהַנָּקֶם בּוֹ נֶקֶם בְּרִית מִן הַבּוֹגְדִים בָּךְ.
- ג. ב וְאָמַת יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶתָּה בְּחִרְתָּ אֶת זֶרַע יִשְׂרָאוֹן מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וַתַּעַשׂ לָנוּ מִיָּמֵי קֶדֶם הַמַּסּוֹת הַגְּדוֹלוֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֵינוּ, הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים וְהִיד הַחֻזָּקָה וְהַזֹּרֹעַ הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר לֹא נִכְרָאוּ כְּהִנָּה בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם.
- נא. א וְאָמוּנָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶתָּה יִסְרַתְנוּ בְּעֵת הַכְּעָסְנוּ אוֹתְךָ בְּשָׁבִי וּבְגוֹלָה, וּלְמוֹת לֹא נִתְּתָנוּ. 20
- וְאָמְנָם יְיָ אֱלֹהֵינוּ, הוּא גּוֹאֲלָנוּ וּמוֹשִׁיעֵנו, הַמְּשִׁיב שְׁבוּתָנוּ הַבּוֹנֵה בֵּית
- וּחֻקָּא יא רבנא אנך אנת פלכת גמיע אל- כְּלַיִק בְּקוֹל לֹא בַתְעַב נֹאדִית בְּהֶם נִדְאָא חֲצִירוֹ אֲגַמְעִין וְלֶךְ אֶלְקִדְרָה אֵן תְּפִנִּיהֶם וְתִבִּידָהֶם וְלֶךְ אֶלְקוֹה וְאֶלְגְּבוּרָה אֵן תַּעֲיִדָהֶם וְתִרְדָּהֶם מֵא כֵּאֲנו קְדִימָא. 5
- וּחֻקָּא יא רבנא אנך אנת כלקת הוה אלדניא ג. ב דאר אלפנא לתמתחון בהא גמיע בני אדם באל- שראיע ואלאחכאם אלדין אמרתהם בהא ולכירתהם בטריק אלחיוה ואלמות ואלכיר ואלשר אלדין מכנתהם ודאר אלכרי דאר אלבקא לתגאזי 10
- בהא באחסן אלגזא אברארך ותנתקם בהא נקמה אלחך ממך כפר כך.
- וּחֻקָּא יא רבנא אנך אנת אכרת בני אסראיל מן גמיע אלאמם אלדין עלי וגה אלארץ ועמלת לנא פי אלומאן אלמאצי אעלאמא כבארֵא 15
- ראתהא עיוננא אלאיאת ואלמעגזאת אליד אלקויה ואלדראע אלמדודה מא למ יכלק מתלהא פי גמיע אלאמם בין אלנאס.
- וּחֻקָּא יא רבנא אנך אנת אדבתנא חין עצינאך נא. א במא נחן פיה מן אלסבי ואלגלוה ומע דאך פלם 20
- תסלמנא ללפנא.

1. לר ואמת ה'. 2. אדמא לר וקראתה אליהם; אדטו וקראתה; אדכו אליהם. 3-4. אדטו כו מא לר להעבירם ולהאבירם. 5. לר ולהשיבם כקדמתם; אדטו לקדמתן; אדכו לקדמותם; אדמא ולהשיבם לקדמתם. 6. לר ואמת ה' ... אתה יצרת; אדטו ואמונה ה'; אדטו כו מא אתה יצרתה. 8. לר בחקים ובמשפטים. אדמא במשפטיך וחוקים. 9. נתתה. כאן מתחיל אדטו דף מח. 10. ר העולם הבא עומד לשלם שכר. 11. אדטו ואמונה ה'. אדטו כו מא לר אתה הוא אשר בחרת. אדכו בורע. 12. אדטו כו מא לר והאותות. 13. כהנה חסר באדטו מא ובדפוסים חוק מסר-ע; אדכו כהם. 14. לר ואמת ה'. אדטו כו מא לר אתה הוא אשר יסרתנו. 15. לר שהכעסנו. אדטו כו לר בגולה ובשבי; אדמא בגולה בשבי. לא. באא בשולי הגליון. 16. אדטו ואמונה ה'. 17. ומושיענו, התחלת לא דף ב. אדטו כו מא לא המשיב שבותנו והמקבץ נפוצותינו והבונה; לר הגואלנו והמושיענו והמשיב שבותנו והמקבץ נפוצותינו והבונה.

8. אבות ה. א. 17. עיי' דברים ו. יט. 18. עיי' שמות לר. י. 21. עיי' תהלים קיח, יח.

מקדשנו, המטיבנו והמרבנו מאבותינו. באשר
דברת בפיה ובקדך תמלא.

- על אלה נודה לך יי אלהינו, ועל עצומות
וגדולות ונפלאות מאלה כמעשיך האימים
ומפעליך הנוראים אשר לא יכלכלום השמים
והארץ ואף פי בני האדם. ולא יוכלו כל החיים
לתור ולחקור קצותם ואף פי אדם אחד. ומי זה
ימלא גבורותיך, או ישמיע תהלותיך ואתה המתנשא
לכל לאש, והמרומם על כל ברכה ותהלה.
- נא. ב. הן אלה קצות דרכיך וזכרתי ונבהלתי, ועוד
קטונתי בעיני ונדבאתי ושפלתי. פי מה האדם
להתיצב לפניך, ואנוש מה פחו לעמוד נגדך,
ותחלת יסודו מן העפר, ובעודנו חי בעפר
מדורו, ואחרי מותו אל עפר ישוב, ובמה יתגאה
או יעז.
- נב. א. אם בגבורה אכן חלש הוא בהיותו תמים ואף
פי בחלותו והיגון והאנחה שוברות פחו, והצרות
והמצוקות נוטשות גבורתו.
- ואם בחכמה הנה הוא נבער מדעת, גלמו
וחדריו לא ידע, שבתו וקומו, ארחו ורבעו
ונומו, רעבו ושבעו, וחליו ומותו, וגם
- פעלי הדה אלאמור נשכרך יא רב ועלי מא
הו אעטם ואגל מנהא מן אעמאלך אלהיובה
ואפעאלך אלמכופה אלתי לא תסעהא אלסמאואת
ואלארץ פכיף בני אדם ולא יטיק חי נאטק
אלאחאטה בבעצהא פכיף אנסאן ואחד ומן דא
ילפט בגבורתך או יסמע מדחק ואנת אלאשרף
מן כל ראס וארפע מן כל ברכה ומדחה.
- הדה בעץ אוצאפך אדא זכרתהא דהשת
מנהא וצגרת ענד נפסי אקול מא בן אדם אן
יקף בין ידיך ואלאנסאן איש קותה ליתבת
חדאך ואבתדי אסאסה אנמא הו מן אלתראב
ומא דאם הו חי אלתראב מאואה ובעד מותה
אלי אלתראב יעוד פכמא דא יקתדר או יעתז.
- אן כאן בגבורה פמא הו אלא צעיף פי חאל
צחתה פכיף פי חאל מרצה ואלגם ואלהם יכסראן
קותה ואלצר ואלציקה יצעפאן גבורתה.
- ואן כאן בחכמה פמא הו אלא גאהל במערפה
בניתה ותרכיבה. לא יעלם גלוסה וקיאמה
ומסירה וזקופה ונומה וגועה ושבעה ומרצה

1. אדטו כז מא והמטיבנו. אא אדטו המרבנו. המטיבנו — מאבותינו חסר בל. 3. אדמא על כל אלה.
3-4. אדטו על עצומות גדולות; לר על העצומות. 5-4. אדטו כז מא לא ונפלאות מאלה לאין חקר ואין
(אדמא ולאין) מספר ממעשיך. לר מאלה עד אין חקר ואין מספר ממעשיך האימים וממפעלותיך; אדמא
וממפעליך. 5. הנוראים, עד כאן אדטו. 6-5. לר לא יכלום... לא יוכלו. 6. והארץ, כאן מתחיל טשד.
טשד ואף בני האדם. אדטו לא יוכלו. 7. לר קצתם. ואף, כאן מתחיל אדטו דף כה. 8. ר גבורותיך
ה'. ל או מי ישמיע. אדטו מא טשד לא כל תהלותיך; לר כל תהלתך. אדטו מא לא לר ואתה הוא המתנשא;
טשד אתה המתנשא. 11. קטונתי... ושפלתי, אדטו טשד לא; אא קטונתי בעיני נפשי; לר קטוננו בעיני
נפשנו ונדכיננו ושפלנו עד מאד. כל המקורות חוץ מר מה האדם הזה. 12. טשד כנגדך. 13. אא ותוחלת
יסודו. ובעודנו, כאן מתחיל א"ד דף מג. 16. טשד אכן הוא חלש. לר בהיותו בריא. 17. א"ד אדטו מא
טשד לא והיגון והדאגה שוברים; לר היגון... שוברים. לר הצרות. 18. כל המקורות חוץ מאז נושנות.
19. אא הלא הוא. 20. א"ד אדטו מא לא ולא ידע. 21-20. אדטו ארחו ורבעו רעבו ושבעו נומו וחליו;

9. ד"ה א כט, יא. נחמיה ט, ה. 17. מלשון אנחה שוברת חצי גוסר של אדם (ברכות נח ע"ב). 18. מלשון מחשת

מה ילד יום ומה יהיה למחר לא יבין על פן מלא לבו פחד ועצבון. ומותה ואיצא מא יחדת עליה מן אלזמאן ומא יכון מן גד יומה לא יעלמה פלדלך קלבה מלא מן אלפזע ואלכוף.

וואם בעושר הנה הוא עני ודל. ערום יצא מבטן אמו וערום ישוב ללכת נב. ב פשטא. ומאומה / לא ישא בעמלו שילך בידו. ואם ישמח פי רב חילו. וכי כביר מצאה ידו. הן עשיר ישבב ולא יאסף עיניו פקח ואיננו.

וואם בימי חייו ושנותיו הנה ספחות נחתה ימיו. וחלדו כאין נגדף. ושנותיו פצל עובר. כציץ יצא וימל. ויכרח פצל ולא יעמוד.

וואם במעשיו ומפעליו אך פצלם יתהלך במו. אך הכל יהמיון בשנה יקח מהם ויבוש ויפלים מעצתו. ילין וישכים ויקוה לרמה. ויסע מסע אחרי / מסע אל ארץ חשך וצלמות. עד בא יומו עת פקודתו. בעת ההיא ימס פעש חמודו. ביום ההוא אבדו עשתונותיו. מלבד עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם

לר ארחו ורבעו שבעו ונומו חליו; איי ורעבו ושבעו. טשי כמו חליו; אדמא וחליו. 1. לר מה ילד יום לא ידע. איי אדמא טשי לר ומה יהי. 2. כן. עד כאן לא. איי לבו מלא פחד. 4. אא הלא הנה הוא עני; אדטומא טשי הלא הוא עני. 5. ללכת חסר באא. 8. הן חסר באי אדטו מא לר. 11-12. אדטו מא לר ושניו כצל. 14. אדמא ל במפעליו ובמעשיו; איי אדטו ר במפעליו ומעשיו; טשי ואף מפעליו ובמעשיו. 14-16. אדמא יתהלך איש; לר יתהלך איש ... יהמיון יצבור ולא ידע מי אספס. אך הכל יהמיון חסר באדטו. אדטו לר בשנה מהם יקח; אדמא מהן יקח. טשי בשנה מהם יקח יבשו. 16. אדטו לר ילין וישכים יום אחר יום ויקוה לרמה ולחולע; איי ילין וישכים יום יום לרמה; טשי ילין וישכב יום אחר יום; אדמא וישכים יום יום ויקוה ... ותולעה. 16-17. טשי יסע מסע. 19. איי אדטו מא טשי לר וביום ההוא. 20. ואהבת. כאן מתחיל איי דף מר. חסר. עד כאן אדטו.

כחו של אדם (סנהדרין כו ע"ב). 2. עי' משלי כו. א. 7. איוב לא, כה. 9. שם כו, יט. 11. תהלים לט, ו. 12. עי' שם קמ"ד, ד. 13. איוב יד, ב. 15. תהלים לט, ז. 16. עי' הושע י, ו. 18. עי' יחזקאל כא, ל. 19. תהלים לט, יב. שם קמו, ד.

אלהיו הוא ילונו בעמלו.

אלכיר ואלכשוע הו יתבעה מן גמיע אעמאלה.

וגבר אשר אלה מעלליו מה הוא פי וגבר תזכרונו וכן אדם פי תפקדנו לולי רחמיה הרבים אשר גמלתו מראש ותחשבהו לעמוד לפניך ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו תמשילהו במעשי ידך כל שנה תחת רגליו.

גם אני עבדך בן אמתך עפר ואפר רמה ותולעה עני ואביון רש ואיש תככים.

אלמצאיב.

ידעתי יי פי לא כצדקתי חננתני ולא כיושר לבבי גמלתני הטובה פי אם פרוב רחמיה אשר גבהו כגבוה השמים על הארץ וחסדך ואמתך אשר נשאו עד שחקים.

ארתפא אלי אלשואהק.

ידעתי יי פי לא הייתי ואתה עשיתני אתה יצרתני וכוונתני חיים וחסד עשית עמדי ופקודתך שמרה רוחי וחקמה ותבונה השכלתני ומפח גבורתך אורתני ומן העושר והכבוד אשר לפניך הענקתני ומעלה למעלה רוממתני כמו מימים עד ימים תשלימני עד אשר הביאותני עד הלום.

אלי אן גית בי / אלי הדה אלמרתבה ואוצלתני

1. אידי אדמא טשי והוא; לר והוא ילונו בעמלו שיוולך

בירו. 2. לר מה אנוש כי. 3-4 אדמא טשי לולי

חסדיך הרבים, 3-5. לר רחמיך וחסדיך ... ותכירהו לעמוד. 6. אדמא ותמשילהו. אא יד אדמא לר

במעשה. 7. אא ותשת תחת; אידי אדמא ותשת כל תחת; טשי ותשת לו תחת. 11. לר ה' אלהינו.

12-11. אא יד אדמא לר בצדקתי ... כיושר. טשי לבי. 18. אידי ר כי אם ברוב; אא כי כרוב.

15. אא יד אדמא טשי נשא. 16. אידי אדמא טשי בינותי ה' אלהי; לר בינונו ה' אלהינו. 17-16. אידי

אדמא טשי אתה יצרתני ואתה עשיתני; לר יצרתנו ... עשיתנו. טשי עשיתני ובחנתי ונפשי יודעת

מאד חיים וחסד. 18-20. טשי וחקמה אורתני ומן העושר והכבוד. 20. אידי לר מלפניך. 21-20. וממעלה

— רוממתני חסר בטשי. ל ולמעלה מעלה; ר ולמעלה למעלה.

1. עי' מיכה ו, ח. קהלת ה, טו. 3. עי' תהלים ת, ה. 7. שם ה, ו-ז. 10. משלי כט, יז. ורס"ג בפירושו

על משלי מבאר איש תככים איש בינוני לא עשיר ולא עני (מובא ב"מלון השפה העברית" של גרובסקי עמ' 1086).

18. איוב י, יב. 22. עי' ישעיה לח, יב. שמואל ב ז, יח.

- והגעטני עד הקץ הזה. ונפשי יודעת מאד
 פי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול
 תחתיה. צר ומצוק מצאוני ואתה הושעתני.
 ודים קמו עלי ומידם פדיתני פעמים רבות
 הגעתי עד שערי מות והחיייתני. ומה אשיבה
 לך כתגמולך עלי.
 נה. ב ואם אפיק שבח כמימי הים, וארחיבה
 פי כשיר כחללו של עולם, ועל משמתי
 אעמודה כארזי הלבנון. ואתיצבה על
 מצור כתבור וחרמון. ואפרשה כפי כנפתי
 הנשרים. ואשא עיני תמיד ככוכבי השמים.
 וארימה קולי כאיל תערוג על אפיקי מים.
 ואכרעה על ברקי ואדדה כל שנותי
 במספר הימים אשר נתת לי יי. לא אשיג
 אחת מני אלף מגמול הטוב והחסד
 והרחמים אשר עשית עמדי מעודי עד היום
 הזה.
 נה. א ולא כגמולך עלי השיבותי לך. בלתי
 כאשר הוכחת לאמר: הליני תגמלו זאת.
 פי שכחתי את כל חסדיך. ונשיתי
 את כל טובותיך. וממשפטך סרתי והרע
 בעיניך עשיתי. ובהבלי העולם הזה נהפלתי.
 ונסכלתי ואשגה הרבה מאד. ואהבתי רע
- אלי הלא אלפצל מן אלזמאן. ונפסי מעתרפה
 ג'א אן פצלך עלי כתיר וכלצת נפסי מן אלתרי
 וטאל מא נאלני מן אלצ'ר ואלציקה ואגתתני
 וקאם אלוקחין עלי ומן ידיהם כלצתני וכרארא
 כתירה בלגת אלי חיאץ אלמות ואחיייתני ובמא
 דא אכאפיד עלי מא אוליתני או בעצה.
 ואן כנת אפיץ בתסביחי כמא אלבתאר ואוסע
 בה שפתיי כסעה אלהוא ואנתצב פי מחראכך
 כבעץ אלארו וואן בין / ידיך כבעץ אלגבאל
 ואבסט ידיי כאגנתה אלנסור או ארפע עיניי
 אליך דאימא מתל כואכב אלסמא וארפע צותי
 אליך מסתגיתא כאלאיל אלתאגיה פי טלב
 אלמא ולו גתות עלי רכבי טול אלזמאן וסהרת
 מן נומי פי תסביחך כל אלסנין אלתי והבתהא
 לי לכנת לא אבלג דקיקה ואחדה מן אלף ממא
 תסתחקה עלי ממא אוליתני מן אלכיר ואל-
 אחסאן ואלרחמה מנד כנת אלי יומי הלא.
 וליס כמא אוליתני כאפיתך בל כמא ובכת
 עבידך וקלת אללה תכאפו בהדה אד נסית
 גמיע כירך ואצטרחת גמיע אחסאנך וולת ען
 אחכאמך ופעלת אלקביח בין ידיך ואגתרת
 בגרוראת דאר אלדניא ומלת אלי רגאיבהא
 ואלוי אמורהא אלכאדבה וגהלת וגלטת כתירא

1. ונפשי יודעת מאד חסר בטשי. 2. טשי הצלתה.
 3. איך אדמא הגעתי. והחיייתני עד כאן איך דף
 מד. 4. כתגמולך, טשי, א' אדמא כל תגמולך;
 שאר המקורות: כי כל תגמולך. 7. טשי אם
 אטיק. 10. אדמא טשי או אפרשה: לר או נפרשה.
 רבים. 14. אדמא טשי לר כמספר השנים. לר ה' אלהינו. בכל כהי ולא אשיג. 16-17. אדמא לר
 ועד היום הזה. 18. אדמא לר ולא כגמול. טשי לך ה' אלהי, וכן לר בלשון רבים. 20. לר את רוב
 חסדיך. 21. אדמא את טובותיך ומריתי את סיך וממשפטיך. 22-23. אדמא טשי נהבלי ואל רהבים

3. תהלים טו. יג. שם קיט, קמג. 4. שם פו, יד. 19. דברים לב, ו. 22. עי' ירמיה ב, ה.

- מטוב, וְשָׁקַר מְדַבֵּר צֶדֶק, וְטוֹמָאָה מְשַׁהֲרָה, וְשָׁקוֹץ תַּחַת זָכוֹת, וְהַחֲלַפְתִּי עוֹלָם עוֹמֵד בְּעוֹלָם עוֹבֵר, מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ הַשָּׁמַיִם וְחָטָא. עַד אֲשֶׁר עָבְרוּ עוֹנוֹתַי רֹאשִׁי וְרַבּוֹ מִשְׁעָרוֹתַי, וְגָדְלוֹ מִצַּעְדֵי רַגְלִי, וְעָצְמוֹ מִדְּבָרֵי שִׁפְתָּי. 5 נה, ב טַבְעָתִי בְּמִצּוּלוֹתַם / וְאִין מַעְמָד, בְּאֵתִי בְּמַעֲמָקֵיהֶם וְשִׁבּוּלֹת שְׁטַפְתָּנִי.
- וְלֹא לָךְ יְיָ הִרְעוּתִי בְּלִתִּי אִם לְנַפְשִׁי, וְלֹא אוֹתָךְ הִכְעַסְתִּי כִּי אִם אוֹתִי, כִּי אָנוּשׁ אִם חָטָא מִהַיְפַעֵל לָךְ. 10 וְאִם רַבּוֹ פִּשְׁעָיו מִהַיְפַעֵל לָךְ, אֲבָל אוֹי לִבְנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר פִּשְׁעוּ בָךְ, וְאוֹי לְנַפְשָׁם כִּי גָמְלוּ לָהֶם רָעָה. / נו, א אֱלֹהֵי בּוֹשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פְנֵי אֱלִיךָ, וְכִכְלִי נִמְאָס בֶּן נִבְזִיתִי בְּעֵינֵי נַפְשִׁי, וְכִגְבֵּר אֲשֶׁר הוֹטֵבֵל בְּשַׁחַת וְתִיעֲבוּהוּ שְׁלֵמוֹתַי, 15 וְכִמּוֹ בְּעוֹן חוֹלְלֵתִי מִרְאשִׁית עַל כֵּן בּוֹשֶׁת פְּנֵי כְסִתָּנִי.
- אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל לַעֲמֹד אִם תֶּאֱסָפְנִי אֱלִיךָ עַל חֲטָאתִי אֵלֶּה, הִיַּעֲמֹד לְבִי אִם תַּחֲזִיקֵנִי יְדִי בִקְרָאתָךְ אוֹתִי לְמִשְׁפָּט עַל רוּעַ 20 מַעֲלָלִי אֵלֶּה, כַּעֲלָה נִדָּף נֶחֱשָׁבְתִי בְּזִכְרִי וְשִׁטִּי כֹזֵב פְּנִיתִי וְנִסְכַּלְתִּי (אֲדַמָּא וְהַסְכַּלְתִּי), וְכֵן לֹר בְּלִשׁוֹן רַבִּים, 1- לֹר מְדַבֵּר צֶדֶק סֵלָה, 2- וְהַחֲלַפְתִּי עַד כֹּאֵן טִשָּׁד, 3- אִי יוֹם בְּיוֹם הַשָּׁמַיִם וְחוֹטָא, 4-5- אֲדַמָּא וְעָצְמוֹ מִדְּבָרֵי פִי וְגָדְלוֹ מִצַּעְדֵי רַגְלִי וְגִבְרוֹ מִנִּשְׁמַח רוּחַ אִפִּי טַבְעָתִי, וְכֵן לֹר בְּלִי, טַבְעָתִי, כֹּאֵן מִתְחִיל טִשָּׁה, 6-7- לֹר בֵּין מִצּוּלָה ... בְּמַעֲמָקֵי מַיִם, בְּאֵתִי, הַתְחַלֵּת אִיד דָּף מִב, 8- אִיד אֲדַמָּא טִשָּׁה וְלֹא לָךְ הִרְעוּתִי יְיָ, אִיד טִשָּׁה בְּלִתִּי לְנַפְשִׁי, 8-9- לֹר וְלֹא לָךְ הִרְעוּתִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי אִם אוֹתָנוּ וְלֹא אוֹתָךְ הִכְעַסְנוּ בְּלִתִּי כִּי אִם לְנַפְשִׁנוּ, אִיד אִם יִחְסָא, 9-10- אִיד אֲדַמָּא טִשָּׁה רִי יַפְעֵל בָּךְ, טִשָּׁה אִם רַבּוֹ, 11- טִשָּׁה וְאוֹי לָהֶם כִּי גָמְלוּ לְנַפְשָׁם רָעָה, 12- אִיד בּוֹשֶׁתִי עַל זֹאת וְנִכְלַמְתִּי; אֲדַמָּא טִשָּׁה עַל זֹאת בּוֹשֶׁתִי וְנִכְלַמְתִּי, וְכֵן בְּלִי בְּלִי, אֱלֹהֵי (הַשְׁנִי) חֹסֵר בְּאֲדַמָּא, 13- לֹר כֵּן הֵינִי בְּעֵינִי, 14- אֲדַמָּא וְתִיעֲבוּהוּ, טִשָּׁה שְׁמִלּוּתִי, 15- לֹר וְכִמּוֹ בְּעוֹן אֲשֶׁר חוֹלְלָנוּ בּוֹ מִרְאשִׁית, עַל חֹסֵר בְּאֲדַמָּא טִשָּׁה לֹר, 16- לֹר לַעֲמֹד לְפָנֶיךָ, 17- לֹר בִּקְרָאךְ, 18- אֵלֶּה, רַק בְּאִי מִלָּה 1- עִי' תְּהִלִּים נְבִי, ה, 4- עִי' שֵׁם לֵח, ה, 7- עִי' שֵׁם טַט, ג, 11- יִשְׁעִיה ג, ט, 12- עוֹרָא ט, ו, 14- עִי' אִיִּב ט, לֹא, 15- תְּהִלִּים נֹא, ז, 16- שֵׁם מִד, טו, 17- שֵׁם מִב, ה, 20- עִי' יִחוּקָאֵל כְּב, יד.
- גְּדָא וּאֲכַתְרַת אֲלִשָּׁר עָלַי אֲלִכִּיר וְאֲלַבְטַל עָלַי אֲלַחָק וְאֲלַנְגָּאסָה עָלַי אֲלַטְהָאֲרָה וְאֲלַרְגָּאסָה עָלַי אֲלִזְכָּה וְאֲסַתְבַּדְלַת דָּאֵר אֲלַבְקָא בְּדָאֵר אֲלַפְנָא פִּי גְדָאָה כָּל יוֹם אֲגִדּוֹ אֲלִי אֲלַכְטָאִי חֲתִי גְאוּזוֹת דְּנוּבֵי פּוֹק רֹאשִׁי וְכַתְרַת מִן שַׁעְרֵי וּמִן 5 כְּטִי קְדַמִּי וּמִן תַּנְפִּיסִי חֲתִי רִסְכַּת פִּי קַעְרָהָא וְלֹא מוֹקֵף לִי גִצַּת פִּי עִמְקָהָא וְגִמְרָנִי סוֹרְהָא.
- וְלִים לָךְ אִסִּית יֹא רַבּ בַּל לְנַפְסִי וּמֹא אֲגַצְבַּחךְ 10 בַּל נַפְסִי אֲסַכְטָתָהָא לִכֵּן אֲלוֹיִל לְבִנִי אָדָם חֵין עֲצוֹךְ וְאֲלוֹיִל לְאֲנַפְסָהָם לְמֹא אֲלוֹהָא שְׂרָא, 10 אֲלֵהֶם אֲנִי מִסְתַּחֲחִי כְּאִזִּי מִן אֵן אֲרַפַּע צוֹתִי אֲלִיךְ וְכֹאֲלִשִׁי אֲלַחְקִיר כְּדָאךְ קֵד אֲזֹדְרִית עַנְד נַפְסִי וְכֹאֲנִסָאן קֵד גַּמֵּס פִּי אֲלוֹסֶךְ חֲתִי קִדְרָתָה תִּיאֲבָה מִתְּלֹא וְכֹאֲנִי קֵד אֲנַעְגַּנַת פִּי דְנוּב מִן אֲלוֹל כְּדָאךְ אֲלַחִיא וְאֲלַכְזִי קֵד 15 אֲלַתְבַּסְאֲנִי.
- הִדָּה אֲלַאֲמֹר אֲדָא דְּכַרְתָּהָא תְּדוּב נַפְסִי עָלִי 10 אֲקוּל כִּיף אֲטִיק אֲלַתְבַּאֲת אֲדָא קְבַצְתָּנִי אֲלִיךְ וְאִנֹּא עָלִי הִדָּה אֲלַמַּעְצָצִי כִיף יִתְבַּת קְלָבִי אוֹ תַתְמַסֶּךְ יִדִּי אֲדָא דְּעוֹת בִּי אֲלִי אֲלַחְכֵּם וְאִנֹּא 20 עָלִי סוֹ עִמְלִי הִדָּא כְּאֲלוֹרְקָה אֲלוֹאֲקַעָה אַעֲדָה אֲסִית = אֲסִיט, אֲנַצְבַּחךְ אִי ת בֵּין הַשִּׁיטִין, אִי אִי נַפְסִי בֵּין הַשִּׁיטִין וְכֵן אֲלוֹיִל, חֹסֵר תְּרֻגוֹם כִּי אָנוּשׁ – יַעֲשֶׂה לָךְ, 12- אִי וְכֹלְשִׁי.

- זאת, וקָשַׁשׁ יָבֵשׁ נְדָמִיתִי בַעֲלוֹתָהּ עַל לְבִי, וְכִמוּ הָרָה תִּקְרִיב לְלֶדֶת תַּחֲלִיל תִּזְעַק בַּחֲבָלֶיהָ. ^ב נו, ב / הֵייתִי מִפְּנֵי זַעֲמָךְ וְקִצְפָּךְ אֲשֶׁר חִיִּיבִתִּי בּוֹ עַל רוֹב פִּשְׁעֵי, כִּי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ לֹא יָכִילוּ זַעֲמָךְ, וְכָל שָׁפָן אָנִי. ⁵
- וּמִדֵּי דְבָרֵי בִשְׁמָךְ, וְזָכוֹר אֲנִי חֲסִדֶּיךָ, וְאֶעֱרוֹף לְמוֹלֵם חַטָּאתִי וּפִשְׁעֵי, נָמַס לְבִי וְסִמְר בְּשָׁרִי וְרָחַפּוּ עֲצָמוֹתַי, וְהִמּוּ מַעֵי וְרִפּוּ יָדַי וּמַעְדּוֹ אֲשׁוּרִי, וְכַפָּף רֹאשִׁי וְנִגְרָה דַּמְעָתִי, וְיָבֵשׁ חִכִּי וְנִאֲלַמְתִּי דוֹמִיָּה וְיִצְוִרִי כָּצֵל בָּלֵם, נַעֲוִיתִי מִשְׁמוֹעַ נִבְהַלְתִּי מִרְאוֹת. / ¹⁰ נו, א כִּי מֶלֶךְ גָּדוֹל אַתָּה, וְזֶה אֲשֶׁר גָּמַלְתָּנִי וְאַלֶּה מַעֲשֵׂי יָדַי.
- וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי, ¹⁵ ואַחֲרֵי הַנִּדְעֵי סָפַקְתִּי עַל יָרֵךְ, עַל זֹאת אֲשָׁא בְּשָׁרִי בִּשְׁנֵי וּנְפֹשִׁי אֲשִׁים בְּכַפִּי, וּבִמָּה אֶקְדָּמָה פָּנֶיךָ יְיָ וּבִמָּה אֶכְף לָךְ אֱלֹהֵי מְרוֹם, וּבִמָּה אֶכְפֹּר וְתִתְרַצָּה לִּי עַל רוֹב חַטָּאתִי אֲשֶׁר עָבְרוּ וְחָלְפוּ כַּמִּים הַנִּגְרִים אַרְצָה אֲשֶׁר לֹא יֵאָסֹפוּ. ²⁰
- נַפְסִי אֵדָא דְכֶרֶת דְּלֶךְ וּאֲשֶׁאבָה אֶלְקֶשׁ אֵדָא כְּטֹר עָלִי בְּאֵלִי אוֹ כַחֲמַל קֹד קֶרֶב וְקֹת וּלְאִדְהָא פַּהִי תִטְלַק וְתִזְעַק מִן מַכְאֲזָהָ כְּדָאךְ אֲנָא מִן קֶבֶל סִכְטָךְ וּגִצְבְּךְ אֵלְדִּין אֶלְתִּזְמַאנִי בַּכְתָּרָה דְּנוּבִי אֵן אֶלְסַמָּא וְאַלְאֶרֶץ לֹא יִטִּיקוֹן דְּלֶךְ פִּכִּיף ⁵ אֲנָא אֶלְשִׁקִּי.
- וּמִן חִין אֶלְפֻט בְּאַסְמֶךְ וְאַדְכֹּר אַחְסַאנֶךְ ^נ א וְאַקְאֲבַל בַּה כְּטַאֲיִי יִנְחַל קֶלְבִּי וּישְׁתַּעַר בְּדִנִּי וְתִצְטַרֵּב עֲצָמִי וְתִתְצָוֹר אֲמַעֲאִי וְתִרְתְּכִי יִדֵּי וּיִנְחַל כְּטַאֲיִי וּיִנְתַּכֵּס רֹאסִי וּיִנְבַעַת דַּמְעֵי וּיִגָּף ¹⁰ חֲגִכִּי וְאַנְכֹרֵס מִן אֶלְפִּלְאֵם, וְתִצִּיר כְּוֹאטְרִי כְּאַלְטָל וְאַתְחִייר מִן אֶלְסַמָּע וְאַדְהֶשׁ מִן אֶלְרוּיָא אֲנֶךְ מֶלֶךְ אֶלְמֶלוֹךְ וְסִיד אֶלְסַאדָּה וְהֵדָא מֵא אֶלְיִתְנִי וְהֵדָא מֵא עֲמִלְתָּה אֲנָא.
- אַלָּאן יָא רַב אֲנָא נֶאֱדַם עָלִי מֵא עֲצִיתְךָ וּבַעַד ¹⁵ אַעֲתִרְאֲפִי בְּדִנְבִי צִרְבַת עָלִי כְּפִי נֶאֱדַמָּא מִן שְׂדֵתָה וְלוֹ קִדְרַת אֵן אֲנַהֶשׁ לַחֲמִי / בַּאֲסַנְאִי ^נ א אוֹ אֲגַעַל נַפְסִי פִי כְּפִי פַבְמָא דָּא אֶסְתַּקְבֵּלְךָ יָא רַב וּבַמָּא דָּא אֶסְתַּגְפֹּרְךָ וְתִרְץ עָנִי מִן גְּמִיעַ דְּנוּבִי אֶלְתִּי קֹד סִלְפֹת וְהִי כְּאַלְמָא אֶלְדִּי בַעַד ²⁰ דַּפְקָה עָלִי אֶלְאֶרֶץ לֹא יִמְכֹּן אֵן יִגְמַע.

מיותרת. 4. אדמא חויבתי בו. בו חסר בל. רוב חסר בר. איך על רוע מעללי ורוב פשעי. 5-6. לך כל שכן. ל אנו עניים ונדכאים. 7. איך טשה מדי, אדמא מדי דברי כך ובשמך זכור, לך אבל מדי ... זכור. 8. חטאתי, עד כאן טשה. 9-10. ורפו - אשורי חסר בלר. אדמא ומעזו קרסלי. 11. דמעתי, עד כאן איך דף מב. לך וייבש חכנו וכשל כחנו. 12. אדמא ונעויתי ... ונבהלתי. 12-13. לך ונעוינו ... ונבהלנו ... גדול וקדוש. 14. ר מעשה ידיך. 16. אדמא ועל זאת. 16-20. לך כף על ירך כושנו וגם נכלמנו כי נשאנו חרפת נעורינו ועל זאת ... ובמה נכף לאלהי מרום ובמה תכפר ... על חטאתינו אלה אשר חלפו ועברו; כף חסר בר. 19-20. אדמא ותרצה לי על חטאתי.

3. ישעיה כו יז. תהלים קב, יא. 5. מלשון ולא יכילו גוים ועמו (ירמיה י, י). 12. איוב יז, ז. ישעיה כא, ג. 16. ירמיה לא, יט. 17. איוב יג, יד. 19. מיכה ו, ו. 21. שמואל ב יד, יד.

- בז. ב אם בתשובה ותודה תתרחצה. הנני שב ומתודה ואומר לפניך: חטאתי לך יי. ועויתי ופשעתי ומרדתי, וסרתי ממצותיך וממשפטיך. וישר העויתי ולא שוה לי.
- 5 ואם בשבר רוח תכפר, הנה נשבר לבי ונדחתה רוחי מן הצרות והתלאות אשר עברו עלי בעוני, עד אשר לא נותר מתום בבשרי. ומה יש בי עוד ליסרה. כרגע מעט תואל ידך בי ואינני. או
- 10 אם תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור.
- נח. א ואם בבכי ובזעקה תסלח, הנה במסתרים נפשי תבקח על רוב חטאתי, ובחדרים רוחי תאנח על רוב פשעי. ולו יש בי כח, אכן עיני נגרה ולא תדמה, עד פלו בדמעות עיני לזאת.
- 15 ואם בתפלה ותחנונים תמחול, הנני מתפלל לפניך. וכעני עבד נשואות אל אדוניו, פן עיני נשואות אליך. ולו יכלתי להתיצבה אז נח. ב עמדתי לפניך כל / ימי חיי. ואתה יי ידעת
- ואן כאן בתובה ואקראר תרץ עני פהודא אנא תאיב מקר בדנבי אקול יא רב קד אכסית ואדנבת ועצית וזלת ען אהכאמך ורסומך ועוגת אלמסתקים ומא כאן ינבגי לי דלך.
- 5 ואן כאן באנכסאר אלקלב ואלכצוע תגפר / פהודא קד אנכסר קלבי ואנכפצת רוחי מן נח. א אלשדאידי אלתי טאפת עלי בדנבי חתי לס יבק מצח פי גסמי ולולא רחמתך לכנת קד הלכת בדנבי ומא אלדי קד בקי פיי יא רב מן מוצע אן אעלם אן אפתך לו אמענת עלי מקדאר 10 טרפה או אמסכת רחמתך עני צרת מן אלהאלכין. ואן כאן בבכא וצראך תגפר פהודא נפסי תבכי פי סואתרהא ורוחי תתנהד פי בואטנהא עלי כתרת דנובי. ולו אן פי מכנתי לאסבלת עיני אלדמע חתי כאד אלדמע אן יגף מנהא 15 לדלך.
- ואן כאן בצלוה ותחנן תצפה פהודא אצלי נח. ב ואתצדע אליך וכעבד עינה אלי יד מולאה כדאך עיניי אלי רחמתך דאימא ולו אן פי מכנתי אלאנתצאב לוקפת דאימא בין ידיך טול 20

1-3. לר הנה אנחנו שבים ומתודים לפניך ה' אלהינו ואומרים חטאנו ועוינו ופשענו וסרנו ממצותיך. 2. אדמא ומתודה לפניך. אדמא לך ה' אלהי. 3. ומרדתי אין באדמא. 4. לר לבנו בקרבנו. 5. אא ונדכת. 6-8. לר בבשרנו לולי רחמיך הרבים או אבינו בעניינו ומה יש לנו כח להתיסרה כמעט רבע. 8. אדמא בבשרי לולי רחמיך או אבדתי בעניי ומה. 9. או חסר באא. 10. אם חסר באדמא לר. 12. ר וזעקה. אדמא וזעקה. 13-14. אדמא תבכה נפשי מפני חטאתי ובחדרי משכבי נפשי תאנח: לר במסתרים תבכה נפשנו מפני חטאתינו ובחדרים תאנח רוחנו. 14. ר יש לנו כח. אדמא לו יש. 17-20. אדמא הנני מפיל תחנוני לפניך וכעני עבד אל ... להתיצבה תמיד או כל ימי חיי עמדתי לפניך: לר הנה אנחנו מפילים תחנונינו לפניך ה' אלהינו וכעני עבדים אל יד אדוניהם וכעני שפחה אל יד גבירתה כן ... אליך ה' ולו יכולנו להתיצבה תמיד נגדך או כל ימי חיינו נעמוד לפניך ועתה ה' אלהינו אתה ידעת את הגויה אשר כוננת בנו כי דלה היא ואת מחשבתה אשר בה כי היא נבערה.

4. איוב לג. בז. 8. עי' תהלים לח. ד. 11. שם כת, א. 12. ירמיה יג. יז. 15. איכה ג. מט. 16. שם ב. יא. 19. עי' תהלים קכג. ב.

את הגויה אשר כוננת כי דלה היא, ואת
מחשבתה כי היא נבערה, ואת השאור
שבעיסה כי רע הוא.

לכן יי אדונינו, אם עשיתי אני
כאולתי ופשעי, עשה אתה כחַכְמַתְךָ וסִלַח.
כי תמים דעים אתה, ואם שלמתי
רעה תחת טובה, גמלני טוב ואל
רע. כי יתר מרעהו צדיק, וכל שפן
הבורא.

נט, א 10 ואם הרפיתי לפשוע, אתה הוא רב
חסד והמרבּה לסלוח והרבה להשיב אפּו.
אשר צדקותיו רבו מהררי אל, עמקו
מתהום רבה, כסה שמים הודו ותהלתו
מלאה הארץ.

15 יי שמעתי שמעך כי באחת מן המדות האלה
תסלח לאשר פשעו בך ואף כי בכלם. סלח נא
לעוני ולחטאתי ולעונות עמך ישראל ולחטאתם,
וכבסני מעוני ומחטאתי טהרני, ואל תטור לי
לעולם כְּאִשֶּׁר אִמַּרְתָּ כִּי חֲסִיד אֲנִי נָאִם יְיָ לֹא
אֶטּוֹר לְעוֹלָם, וְאֵל תִּקְצוֹף עָלַי עַד מָאֵד, וְאֵל
לְעַד תִּזְכֹּר עוֹן, כְּאִשֶּׁר אִמַּרְתָּ, שִׁי לֹא לְעוֹלָם אֶרִיב
וְלֹא לְנֶצַח אֶקְצוֹף. כִּי יָמִים / רַבִּים מֵחַיִּי פְלִיתִים
בִּיגוֹן, וְעָלִיהֶם אִמַּרְתִּי: הִנֵּחֲלָתִי לִי יְרַחֵם שְׁוֹאֵ,

2. אדמא מחשבתה אשר בה. 3. אא אדמא אשר
בעסה. 4-5. אדמא ה' אלהינו ... ופשעתי.
6-7. לר ואם שלמנו לפניך רעה. אדמא שלמתי

לפניך. 11-12. לר ומרבה לסלוח ורחום לכפר עון ומרבה להשיב אף אשר צדקותיך וחסדיך רבו ...
ועמקו. 12. אדמא צדקותיו וחסדיו ... ועמקו. 13. אא השמים. לר הודך ותהלתך. 15-16. לר שמעך
יראנו ... תסלח לכל אשר חטאו לך. 16. אדמא לאשר חטאו לך. 17. אדמא לר כל עמך בית ישראל.
19. אדמא כאשר דברת; לר כאשר דברת בפיך. 20-21. ר ולא תקצוף ... תזכור לנו עון. אדמא תזכור לי.

3. עי' ברכות יו ע"א. 6. איוב לו מז. 8. משלי יב, כו. 11. תהלים עח, לח. 14. חבקוק ג, ג.
15. שם ג, ב. 18. תהלים נא, ד. 20. ירמיה ג, יב. 22. ישעיה נז, טו. 23. איוב ז, ג.

וְלִילּוֹת רַבּוֹת יִגְעִי בָּם בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁחֶה בְּאַשְׁמוּרוֹתָם עַל מִשְׁתִּי, וְאוֹמְרָה לָהֶם: "וְלִילּוֹת עֶמֶל מִנּוּ לִי, וְרַבּוֹת מִשְׁגוֹתִי סָפוּ בְּאַנְחוֹת, וְקוֹרָא לָהֶם: "כִּי כָל יְמִינִי פָּנוּ בְּעִבְרֵתָךְ" וְכִמְהָ יְמִי חַיִּי הַנִּשְׁאָרִים וְאֲדַעַם וְאֶשָּׂא, אוֹ קִצִּי וּמִדַּת יְמִי וְאֶאֱרִיךְ נַפְשִׁי, וְהָלֹא גֵר אֲנִכִּי עִמָּךְ וְתוֹשֵׁב לְפָנֶיךָ כְּכֹל אֲבוֹתַי הָרַשׁוֹנִים. וּמִחֵר תִּקְרָא וְאֲנִכִּי אֶעֱנֶךָ, תִּשְׁלַח דְּבָרְךָ עַד מִהֵרָה יְרוּץ, וּמֵה בָּצַע בְּדַמִּי יְיָ אִם תִּשְׁחִיתֵנִי אוֹ מֵה כְּשֶׁרוֹן אִם תּוֹרִידֵנִי שְׁאוּל בְּחֻטְאִי, אוֹ מֵה יִתְרוֹן אִם תִּפְקֹד עָלִי כְּדָרְכִי, וְלֹא כְּאֵלֶּה שְׁבַחְךָ, וְלֹא כְּזֹאת שְׁמֶךָ וְתִהְלֶתְךָ עַל קִצְוֵי אָרֶץ. אֲכַל הַדֶּבֶר אֲשֶׁר הוּא לָךְ לְתִהְלָה לְהַתְנַהֵג עִם עֲבָדֶיךָ בְּמִדַּת הָרַחֲמִים, וְלִגְלַגֵּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: לְמַעַן שְׁמִי אֶאֱרִיךְ אִפִּי, וְתִהְלֶתִי אֲחֻטֶּם לָךְ לְבַלְתִּי הַכְּרִיתֶךָ. וְגַם הַמִּדָּה אֲשֶׁר הִיא לָךְ לְתַפְאֶרֶת, הַמְּחִילָה וְהַסְלִיחָה וְעִבּוֹר עַל פֶּשַׁע, כְּאֲשֶׁר / אִמְרָתָּ עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ: "שְׂכַל אָדָם הָאֶרֶץ אִפּוֹ וְחַפְאֲרָתוֹ עִבּוֹר עַל פֶּשַׁע" וְלַמַּעֲלָה מִזֹּאת אֱלֹהֵי עוֹלָם. ס. ב. אָנָּה יְיָ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד, אֵל יִמְעָט לְפָנֶיךָ אֵת כָּל הַתְּלָאָה

כְּתִירָה מִן חֵיוֹתִי אֲפִנִיתָהּ פִּי גִמוּם וְקִלְתָּ עֲנָהּ לְקֹד אֲנַחְלָתָהּ שֶׁהוּר בְּאַטְלָהּ וְטָאֵל מֵא קִטְעַת מִן לִיאֵלִי פִּי חֲסִרָהּ וְאֵנָּה עָלִי סְרִירִי כְּאַלְסֶאֱבַח פִּי כָּל מוֹגִי הַזֵּיַע וְקִלְתָּ עֲנָהּ לְקֹד וְטָף לִי לִיאֵלִי אֲלֶשְׁקָא וְכִתִּירָא מִן סְנִינִי פִּנִית פִּי גַם 5 וְהֵם וְקִלְתָּ לְקֹד פִּנִי זִמְאִנִי פִּי עֲבֵרָהּ וְכֵם אֲלֶבֶאֱקִי מִן עֲמִרִי חֲתִי אֶעֱרַף דְּלֶךְ וְאַחְתָּמֵל אוֹ אֲגִלִּי וּמִקְדָּאֵר / אִיאֲמִי וְאִטּוֹל רוּחִי וְאֵנָּמָא אֵנָּה גְרִיב ס. ב. מַעַךְ וְצִיף בֵּין יָדֶיךָ כְּאַבְאִי אֲלֹאֲלוּיִן וְגִדָּא תִּדְעוּ בִּי וְאִגִּיבְךָ תִּבְעַת אִמְרָךְ יִסְאֲרַע אֲלַחְטָאֵר וְאִי 10 רִבַּח מִן דַּמִּי יָא רַב אֵן אֲהֻלְכְּתָנִי וּמֵא אֲלַצְלָאֵח אֵן אֲוֹרְדָתָנִי אֲלִי אֲלֹתֵרִי בְּכֻטָּאִי וּמֵא אֲלַנְפַּע אֵן טַאֲלַבְתָּנִי בְּסוֹ עֲמִלִי וְלִיס בְּמַתֵּל הוּא סִבְחָאֲנִךְ וְלִיס בֵּה אֲוִצְאָפֶךָ וּמִדְּחֶךָ עָלִי אֲקֻטָּאֵב אֲלֹאֲרֶךְ אֲלֵא אֲלֹאֲמֵר אֲלֹדִי הוּא מִדְּחֶךָ אֲנֶךָ תִּסִּיר מַעַ 15 עֲבִידֶךָ בְּאוּי רַחֲמֶתְךָ לְמֵא אֵנָּה לֵה אֲהֵל וְקִלְתָּ אִטּוֹל אֲמַהֲאֵלִי וּמִדְּחִי לִילָא אֲהֻלְכֶךָ וְאִיצָא אֲלֵי כֻלָּהּ אֲלֵתִי הִי פִּכְרֶךָ אֲלַגְפֵּרָאֵן וְאַלְצַפַּח וְאַלְתִּגְאֹו עֵן אֲלַגְרוּם וּפּוֹק דְּלֶךְ וְצִיף רַבֵּי אֲלַעֲאֵלְמִין. אֲלֹלְהֵם יָא טָאִיק יָא עֲצִים יָא גִבָּאֵר יָא מְכוּף 20 ס. א. יָא חֲאֻפֶּךָ אֲלַעֲהֵד וְאַלְאֲחֻסָּאֵן לֹא תִקֵּל עֲנֹדֶךָ אֲלֵי

1. וְלִילּוֹת, כֵּאֵן מִתְחִיל מִב. 2-1. וְלִילּוֹת רַבּוֹת - וְאוֹמְרָה לָהֶם חֲסֵר בְּלֵר. 3-2. מִב לִילּוֹת עֶמֶל. 3. אֲדַמָּא בְּאַנְחוֹת. 4-3. לֵר סָפוּ בְּאַנְחוֹת וְקוֹרָאִים אֲנִי לָהֶם. 5. מִב וְכִמְהָ שְׁנֵי חַיִּי, לֵר יְמִי שְׁנֵי חַיִּינוּ. 6-5. לֵר וְנִשְׁאָ קִצְוֵי ... וְנִאֲרִיךְ רוּחִנוּ. 7. אֲדַמָּא לֵר עִמָּךְ בְּאַרְץ. לֵר תוֹשְׁבִים כְּכֹל. 8. מִב לֵר מִהֵר תִּקְרָא. 9-8. לֵר תִּשְׁלַח דְּבָרְךָ אֶרֶץ. אֲדַמָּא וְעַד מִהֵרָה. 9. לֵר ה' אֱלֹהֵינוּ. 10. לֵר מֵה יִתְרוֹן אִם תּוֹרִידֵנִי; ר מֵה יִתְרוֹן אִם תִּשְׁחִיתֵנִי אוֹ תּוֹרִידֵנִי. לֵר מֵה כְּשֶׁרוֹן אִם תִּפְקֹד. 11-12. לֵר וְלֹא בְּאֵלֶּה ... כְּזֹאת. אֲדַמָּא לֵר עַד קִצְוֵי. אֵא אֶרֶץ. 14. אֲדַמָּא מִב לֵר רַחֲמִים. אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, זֶה נֹסֵחַ אֲוִצֵּר הַתְּפִלוֹת, בְּכֹל הַמְּקוֹרוֹת הָאֲחֵרִים "כְּאֲשֶׁר" מִשְׁבַּש. 17-18. אֵא דִּבַּרְתָּ עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ. 18-שְׂכַל - אִפּוֹ חֲסֵר בְּאֵא אֲדַמָּא. 19. מִזֹּאת חֲסֵר בֵּר. 20. הָאֵל חֲסֵר בֵּל. 21-1. מִב כָּל הַתְּלָאָה וְהַצְרוֹת אֲשֶׁר

3. אִיּוֹב ז'. ג. 4. תְּהִלִּים צ'. ט. 6. עִי' אִיּוֹב ו'. יא. 7. תְּהִלִּים לט'. יג. 9. עִי' שִׁם קִמְזוּ. טו. 12. שִׁם מִחֵי. יא. 16. יִשְׁעִיהָ מִחֵי. ט. 19. מִשְׁלִי יִט'. יא.

- אֲשֶׁר מִצָּאָה אֶת עֲבֹדְךָ מִיּוֹם הַיּוֹמִי עַל פְּנֵי
הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְרָאָה אֶת עֲוֹנִי, וְאֵל
תִּרְאָה אֶת עֲוֹנִי. וּפָנָה אֶל עֲשָׂקִי, וְאֵל תִּיפֹן אֶל
א קָשִׁי. וְהִבֵּט בְּעַמְלִי, וְאֵל תִּבֵּט בְּמַעֲלִי. / וְשִׁים
נָא צְרוּתִי מִפֶּסֶד חַטָּאתִי, וּמִצּוֹקוֹתִי תַּחַת
5 אֲשֵׁמוֹתִי, וְעַלְבוֹן הַנֶּפֶשׁ חֲלֹף עוֹן הַנֶּפֶשׁ. וּמַחֲה
וְהַעֲבֵר פֶּשְׁעֵי מִנְּגַד עֵינֶיךָ וְאֵל יִזְכְּרוּ עוֹד.
וְחִשְׁכֵנִי מִזֵּדִים, וְסַהֲרֵנִי מִשְׁגִּיאוֹת וּמִנִּסְתָּרוֹת
נִסְתָּי. וְקִרְבֵּנִי אֵלֶיךָ וּרְצֹנִי וְנִפְנִי. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים
סְלִיחוֹת חֲנוּן וְרַחוּם. דְּרָכֶיךָ יְיָ הוֹדִיעֵנִי,
10 אוֹרְחוֹתֶיךָ לְמַדְנִי, הַדְרִיפֵנִי בְּאַמְתָּךְ וּנְחֵנִי בְּאוֹרְךָ
מִישׁוֹר, וַיַּחֲד לִבִּי לִירְאָה שְׁמֶךָ. וְהֵס לְבִי
בְּסְלִיחוֹתֶיךָ וְאֵל עֲדוּתֶיךָ. כִּי אַתָּה תִּקְרָא שְׁלוֹם
שְׁלוֹם, לְרַחוּק תַּחֲיֶלָה וְאַחֲרֵי כֵן לְקִרְבִּי. נַחֲמֵנִי
סא, כ15 יְיָ אֱלֹהֵי עַל / כָּל הַצָּרוֹת אֲשֶׁר צָפוּ עַל רֹאשִׁי
בְּיָמִים הָהֵם אֲשֶׁר עָבְרוּ בְּטוֹבוֹתֶיךָ וּבִישׁוּעֹתֶיךָ
וּבְחִסְדֶּיךָ וּבְרִצּוֹנֶיךָ וּבְאוֹר פְּנֶיךָ. כִּי צָמָא אֲנִכִּי
לְרַחֲמֶיךָ כְּאֶרֶץ עֵינֶפָה לְמִים. וְהִשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן
וְשִׁמְחָה, תַּגְלִלָּה עֲצָמוֹת דַּפִּיתָה, וְהִשְׁפִּיבֵנִי בְּטַח
וְשִׂינִי מִפֶּחַד רָעָה, וְשִׁמְרֵנִי וְעֲזָרֵנִי, וּבְצִל
20
- מִצָּאוֹ, וְכֵן אֲדַמָּא וְתִיקֵן: הַתְּלָאוֹת, לִרְ כָּל הַתְּלָאוֹת
אֲשֶׁר מִצָּאוֹ. 1. פְּנֵי חֹסֶר בָּל. אֲדַמָּא מִיּוֹם הַיּוֹמִי
... וְעַד. 5. כּוֹפֵר, אִם מְנוּקָד בְּטַעַם בְּפָרָה. 6. לִרְ וְעַלְבוֹן הַנֶּפֶשׁ תַּחַת עוֹן. 9. לִרְ קִרְבֵּנוֹ. 10. לִ
הַסְּלִיחוֹת, לִרְ חֲנוּן וְרַחוּם אֶרֶץ אִפִּים וְרַב חֹסֶד. דְּרָכֶיךָ, כֵּאֵן מִתְּחִיל אֲדָא דִּף טו ע"א. 11. אֲדָא לִרְ
וּלְמַדְנִי וּנְחֵנִי. 12. אֲדָא מֵא יַחַד. אֲדָא לִרְ לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ. 13-12. אֲדָא וְהֵס לִבְנוֹ אֶל עֲדוּתֶיךָ.
לִלְסִיחוֹתֶיךָ. 14-13. אֲדָא תִּקְרָא שְׁלוֹם לְרַחוּק. אֲדַמָּא לְרַחוּק וְאַחֲרֵי כֵן. לִרְ לְקִרְבִּי אִמֵּר ה' וּרְפָאִיתִי.
14-15. ר' יִנְחַמְנוּ ה'. 16. הֵם חֹסֶר בְּאֲדָא. אֲדַמָּא מִבְּ לִרְ בְּיָמִים הָאֵלֶּה. 17-16. לִרְ עָבְרוּ בִישׁוּעֹתֶיךָ
וּבְטוֹבוֹתֶיךָ וּבְחִסְדֶּיךָ וּבְרִצּוֹנֶיךָ; אֲדָא בִישׁוּעֹתֶיךָ וּבְטוֹבוֹתֶיךָ וּבְרִצּוֹנֶיךָ; אִם מֵא בִישׁוּעֹתֶיךָ וּבְטוֹבוֹתֶיךָ
וּבְצִדְקָתֶיךָ וּרְצוֹנֶיךָ; מִבְּ בִישׁוּעֹתֶיךָ וּבְצִדְקָתֶיךָ וּבְרִצּוֹנֶיךָ. 18. ר' וְהִשְׁמִיעֵנוּ. 19. אֲדָא מֵא וְתַגְלִלָּה.
אֲדָא מֵא אֲשֶׁר דְּכִית וְהִשְׁכִּינֵנִי; לִרְ וְהוֹשִׁיבֵנוּ בְּטַח.

מִצָּאוֹ, וְכֵן אֲדַמָּא וְתִיקֵן: הַתְּלָאוֹת, לִרְ כָּל הַתְּלָאוֹת. 6. וְאַתְגָּאוֹז = וְתַגְלִלָּה.

אֲשֶׁר מִצָּאוֹ. 1. פְּנֵי חֹסֶר בָּל. אֲדַמָּא מִיּוֹם הַיּוֹמִי

... וְעַד. 5. כּוֹפֵר, אִם מְנוּקָד בְּטַעַם בְּפָרָה. 6. לִרְ וְעַלְבוֹן הַנֶּפֶשׁ תַּחַת עוֹן. 9. לִרְ קִרְבֵּנוֹ. 10. לִ
הַסְּלִיחוֹת, לִרְ חֲנוּן וְרַחוּם אֶרֶץ אִפִּים וְרַב חֹסֶד. דְּרָכֶיךָ, כֵּאֵן מִתְּחִיל אֲדָא דִּף טו ע"א. 11. אֲדָא לִרְ
וּלְמַדְנִי וּנְחֵנִי. 12. אֲדָא מֵא יַחַד. אֲדָא לִרְ לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ. 13-12. אֲדָא וְהֵס לִבְנוֹ אֶל עֲדוּתֶיךָ.
לִלְסִיחוֹתֶיךָ. 14-13. אֲדָא תִּקְרָא שְׁלוֹם לְרַחוּק. אֲדַמָּא לְרַחוּק וְאַחֲרֵי כֵן. לִרְ לְקִרְבִּי אִמֵּר ה' וּרְפָאִיתִי.
14-15. ר' יִנְחַמְנוּ ה'. 16. הֵם חֹסֶר בְּאֲדָא. אֲדַמָּא מִבְּ לִרְ בְּיָמִים הָאֵלֶּה. 17-16. לִרְ עָבְרוּ בִישׁוּעֹתֶיךָ
וּבְטוֹבוֹתֶיךָ וּבְחִסְדֶּיךָ וּבְרִצּוֹנֶיךָ; אֲדָא בִישׁוּעֹתֶיךָ וּבְטוֹבוֹתֶיךָ וּבְרִצּוֹנֶיךָ; אִם מֵא בִישׁוּעֹתֶיךָ וּבְטוֹבוֹתֶיךָ
וּבְצִדְקָתֶיךָ וּרְצוֹנֶיךָ; מִבְּ בִישׁוּעֹתֶיךָ וּבְצִדְקָתֶיךָ וּבְרִצּוֹנֶיךָ. 18. ר' וְהִשְׁמִיעֵנוּ. 19. אֲדָא מֵא וְתַגְלִלָּה.
אֲדָא מֵא אֲשֶׁר דְּכִית וְהִשְׁכִּינֵנִי; לִרְ וְהוֹשִׁיבֵנוּ בְּטַח.

1. נַחֲמִיָּה מ, לִב. 8. עִי' תְּהִלִּים יט, יד. 10. נַחֲמִיָּה ט, יז. 11. תְּהִלִּים כה, ד-ה. 12. שִׁם כו, יא.
שִׁם טו, יא. 19. שִׁם נא, י. 20. עִי' מִשְׁלִי א, לג.

כְּנַפֵּיךָ תִּסְתִּירֵנִי, וְלֹא אֵירָא רָע כִּי אַתָּה וּפִי טֹל כְּנָפֶךָ אֲחַגְבִּי וְלֹא אֲכַאֵף שְׂרָא אֲדָ עֲמָדִי. אַתָּה מַעִי.

- סב, א אַתָּה יְיָ יָדַעְתָּ כִּי לֹא אוֹכַל לְהוֹעִיל לְנַפְשִׁי בַלְעֲדִיךָ. אֲכַל אַתָּה עָשִׂיתָ וְאַתָּה תִּשָּׂא. הָאֵר עֵינֵי בְּתוֹרָתְךָ, וְהַנְחִילֵנִי מִחֻמְתְּךָ, וְהַשְׁפִּילֵנִי מִן הַדַּעַת וְהַתְּבוּנָה אֲשֶׁר תִּתֵּן מִפִּיךָ, וְהַטְרִיפְנִי לֶחֶם חֲקֵי בְּנֵחַת וְלֹא בְּמִנּוּד, בְּהִיתָר וְלֹא בְּאִיסוּר, בְּבִטָּח וְלֹא בְּפֶחַד, וְאֵל תִּבְטִיחֵנִי בָהֶם עַל הַבְּרִיּוֹת, כִּי כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר וְכָל חֲסֵדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, וְאֲנִי עֲלִיךָ בְּטַחְתִּי יְיָ אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בְּךָ, הַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבֵי וְשֹׁנְאֵי מִמֶּתְקוֹמִי, וְאֵל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרִי וְאֵל יֹאמְרוּ בְּלַעְנוּהוּ, הֵשֵׁב חֲרָפְתָּם אֶל רֹאשָׁם, וְהַשִּׁיבָה נַפְשִׁי מִשְׁוֹאֵיהֶם, כִּי אַתָּה מַצִּיל עֲנִי מִחֻזַּק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ, סב, ב רַפְּאֵנִי יְיָ, וְאַרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאוֹשְׁעָה חָבוֹשׁ שְׁבָרִי וּמַחֵץ מַכְתִּי וְסוֹכְכֵנִי בְּשִׁלּוֹמָךְ הַגָּדוֹל, וְסַפֵּק עַל יָדֶי לְשִׁמּוֹר מִצּוֹתֶיךָ וּלְהִקִּים
- אֲנִי עֹלָם יָא רַב אֲנִי לֹא אֶקְדֵּר אֵן אֲנַפֵּעַ נַפְסִי מִן דּוֹנָךְ בַּל אֲנִי צְנַעְתָּנִי וְאַתָּה תַּחַתְמַלְנִי. אֱלֹהִים אֲנִי לִי מִן תּוֹרָתְךָ וְאַנְחִלְנִי מִן / 5 חֻמְתְּךָ וְאַפְהַמְנִי מִן אֲלֻמְעַרְפָּה וְאַלְעַקֵּל אֲלֵדִין סב, ב תַּנְחַלְהֵמָּה מִן עֲנֹדךָ וְאַרְזוֹקֵנִי כְּפִאִיָּה מִן טַעֲמֵי בְּרָאחָה לֹא בְּאַצְטְרָאב מִן חֲלָל לֹא מִן חֲרָאם בּוֹתָאק לֹא בַּפּוֹעַ וְלֹא תִלְגִּינִי פִי רֻזִּי אֵלִי אֲלֻמְכְּלוֹקִין לֹאן גְּמִיעַ אֲלֻבְשֵׁרִיוֹן כְּאַלְחָשִׁישׁ וְכָל 10 אַחְסָאנָהֶם כְּנֹוֹרֵא אֲלֻצְחָרָא וְאַנָּה עֲלִיךָ אֲתַכְלֵת יָא רַב לֹא תִכְיִבְנִי אֲדָ קֵד אֲסַתְכַּנְתָּ אֵלֶיךָ כְּלָצְנִי מִן אַעֲדֵאִי וְאַנְצְרֵנִי עֲלִי מִקְּאוּמִי וְלֹא תִסְלַמְנִי אֵלִי מָא פִי נַפֵּס בְּאַגְצִי וְלֹא יִקְלוּן קֵד 15 אֲהַלְכָנָה בַּל רַדִּי כִּיּוּדָהֶם פִּי נַחֲוֵרָהֶם וְצַדִּי נַפְסִי מִן מִסְּאוֹיָהֶם אֲנִי מַכְלֵץ אֲלֻצְעִיךָ מִמֶּן אֲקוּי מִנָּה וְאַלְפִקִּיר וְאַלְמַסְכִּין מִן גְּאַצְבִּיהֶם. אֱלֹהִים אֲשַׁפִּינִי וְאַבְרֹו וְאַגְבֵּר כִּסְרִי סב, א וְהֵנִי וְצִרְבָּאִתִּי וְצַדִּי בְּסַלְאֻמָּךְ אֲלֻעְצִים

1. רע חסר בא. 3. אדא מא אתה ידעת ה'; 18. הושיעני ואושעה לא תורגם. 19. אלעצים = לך ואתה ידעת ה', מב ועתה ה' אלהים ידעתי. אלעצים. 4. אא נפשי אדמא מבלעדיך. 5. ר והאר. אדא הנחילני, ל ותנחילנו. 6. אדא השכילני; ל ותשכילנו. אדא מא מב לך שכל טוב מן הרעת. 7-8. אדא ר בנחת ולא במנוד; אא ולא במגור, אבל דחיתי נוסח זה מפני שלהלן בא התאר "בפחד" שהוא כפל לשון, ומלבד זה איננו מקביל יפה לתואר "נחת"; מב ל בנחת ולא במצור. 12. אדמא לך והצילנו. 12-13. אדא שגביני ממתקוממי; ל וממתקוממינו תשיבנו; ר וממתקוממינו תשיבנו. 14. מב לך והשב. 15. אדא לך על ראשם. 15-16. לך והצילה נפשנו משוואיהם מכפירים יחדיתנו כי אתה מציל. אדמא מציל עם עני. 16-18. ועני - מכתי חסר במב. 17. הושיעני ואושעה חסר באדא מא לך. 18. לך ומחץ מכתנינו רפא. 19. הגדול חסר באדא.

1. תהלים יז, ח. 2. שם כג, ד. 7. משלי ל, ח. 8. מנוד פ' חרדה, רעדה, והוא מלשון שנתנה התורה במנוד (שבת קד ע"א וכגרסת הערוך, לפנינו הגירסא במנוד ראש). 11. ישעיה מ, ו. תהלים לא, טו. 12. שם כה, כ. 13. עי' שם נט, ב. שם כז, יב. 14. שם לה, כה. 15. נחמיה ג, לו. תהלים לה, יז. 16. שם לה, י. 17. ירמיה יז, יד. 18. ישעיה ל, כו. 19. מלשון מספיקין בידו ללמוד (אבות ד, ה).

חֲקִיף לְמֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת. וְשִׁמְנִי
מִבְּנֵי הָעוֹלָם הֵבֵא מִן הַמַּשְׁפִּימִים וְהַמַּעֲרִיכִים
לְבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְבִתִּי מִדְּרָשׁוֹת אֲשֶׁר לָהֶם עֻז
בְּךָ מְסֻלּוֹת בְּלִבָּבָם. מִמֵּתִים יִדָּךְ יְיָ מִמֵּתִים
סג. א 5 מִחֲלָד אֲשֶׁר / חֲלָקִים בְּחַיִּים וְצַפּוֹנָה תִּמְלֹא
בְּטָנָם. וְאֶהְיֶה מִבְּנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר בָּצַל כְּנַפִּיךָ
יַחֲסִיוֹן. יְרוּיֹן מִדָּשׁוֹן בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדֻנִּיךָ
תִּשְׁקֶם. וְאוֹכֶה לְרֹב טוֹבָה אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאִיךָ
פַּעֲלֶת לַחֲסִידִים בְּךָ. כִּי עֲמָךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ
נִרְאָה אֹר. וְשׁוֹאֵל אִם יִשְׁאַלְךָ מָעַם תַּעֲנֶהוּ
10 בְּכַפְלֵי שְׁאֲלָתוֹ לְהִרְבֶּה מְאֹד. כִּי עֲבָדְךָ לִפִּי
כָחוּ וְקִוְצָר יָדוֹ יִשְׁאֵל. וְאַתָּה כְּפִי זְרוּעֶךָ
וּכְעֹצֶם יִדְּךָ תַּעֲמֹס לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה.
סג. ב 15 יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שִׁיְהֵא הִקָּץ
הַזֶּה קֶץ תְּכִלִּית לְשִׁבְעֵי עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַתָּה
סוּף לְגִלוּתָנוּ וּלְאַבְלָנוּ. וְאַחֲרִית לִימֵי עָנִינוּ
וּמְרוֹדָנוּ. כִּי מִשָּׁךְ עָלִינוּ הַשְּׁעָפוֹד וְאַרְךָ עָלִינוּ
עוֹל הַמַּלְכִּיּוֹת. וְהִנֵּנוּ בְּכָל יוֹם הוֹלְכִים וְדֹלִים.
נִמְעָטִים בְּרִבּוֹת הַזְּמָנִים, וְנִצְעָרִים בְּסִגּוֹת הַשָּׁנִים.

פִּיכּוֹן אֶלְמֶרְתְּצִי עֲנֹדךָ יָא רַב אֵן יִכּוֹן הִדָּא 15 סד. א
אֶלּוּקַת וְקַת תִּקְצִי אֲגֵל שַׁעֲבֵךְ בְּנֵי אֶסְרָאִיל וְאֶכֶר
גְּלוּתָנָא וְחֻזְנָנָא אֵן קַד אֶמְתֵּד עֲלִינָא אֲדִלְ וְטָאֵל
בְּנָא תְדָאוּל אֶלְמִלוּךְ וְהוּדָא / גָּחוֹן פִּי כָל יוֹם 16 סד. ב
נִקֵּל בְּכַתְרָה אֶלְזֻמָּאֵן וְנִצְגַר מֵעַ כְּבֵר אֶלְסִנִּין לִיס

1. אדא ולהקים עדותיך; אדמא חוקותיך. 2. לר
- מבני העולם הזה. אדא והמעריכים לעשות רצוניך.
- מב ומן המשכימים. 2-3. לר ומן המעריכים
- בבתי כנסיות ובבתי מדרשות; אדא לעשות רצוניך
- בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. 3. ולבתי. עד כאן
- מכ. אדמא ובתי מדרשות. 3-4. אדא אשר עז לו בכ.
- 4-5. אא אדא מא ירך וחלקך אשר. אשר חסר כל. 6. אדא מא מבני אדם; לר מבני
- העולם הבא. 8-9. ואזכה - כך חסר באדא. לר ואזכה למה רב טובך ... כך נגד בני אדם.
- 9 חיים. עד כאן ברך טו ע"ב של אדא. 10. ר ושואל אם ישאל. אדמא המעס. 11. לר בכפל שאלתו.
12. ישאל חסר בר. אדמא כגודל זרועך. 12-13. ל ואתה כגודל ירך וכעוצם זרועך; ר ואתה כגודל
- זרועך וכעוצם ירך. 14. אדמא לר ה' אלהינו ואלהי אבותינו. 15. לשבי חסר באא. 17. אדמא וארך
- עול. 19. לר נמעטים. 19-1. ל ברבות השנים, ונצעדים בשגיאות הזמנים ואין לנו מנהל ולא מחזיק.
3. מאמר זה מובא במלון של בן יהודה עמ' 2449 ומציין שהוא מתוך תפלת רס"ג "ה' שפתי וצ"ל "גם היום ידעתי".
4. תהלים פד. ה. 6. שם יז. יד. 8. שם לו. ח-ט. 9. שם לא. כ. 10. שם לו. י. 13. שם סה. כ.
14. על דבר התפלה הזאת עי' אוצר השירה והפיוט ח"ב עמ' 317 סי' 1310.

- אין לנו מנהל ואין מחזיק בידנו כאשר אמרת: אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה ואין מי יחמול עלינו ומי ינחמנו כאשר אמרת: מי יחמול עליך ירושלם ומי יגדלך ומי יסור לשאול לשלום לך ומי זה יגדור גדר או מי יעמוד בפרץ בעדנו ואין עוד נביא ולא אתנו יודע עד מה ואין קורא בשמך באמת / מתעורר להחזיק בך. כי כלנו כצאן תעינו. איש לדרך פנינו. כל גבר אחרי בצעו וכל איש בשרירות לבו. לא דינו עונות אבותינו הראשונים ואנחנו מוסיפים עליהם חדשים ולא נוסדנו בכל התופחות אשר עברו עליהם ולא הועיל לנו כל האזהרות אשר הוזהרנו. ואתה יי חשבת לצרוף סיגנו ולהסיר בדיילנו ולהתם את טומאותנו ממנו. על פן הגלייתנו ובגויים זריתנו. ובשארן מי המלכויות צוללנו וכהתוף כסף בתוף פור באשם. פן נתכנו. וקמוץ הרים פן יודפנו. ועונינו קרוח ישאנו ולא מקוצר ידך יי לא הושעתנו. ולא מכוּבד אונף
- ר ואין לה מנהל. בידנו חסר בא. אדמא ולא מחזיק. ובגליון נוסף בכתיבה אחרת ביד. ר ולא מי יחמול... לשאול בשלומנו. ומי ינחמנו חסר בלר. ר כי מי יחמול, ל כימיל [ז]. א א ינחמך דמי יסור. לר או מי יגדור. 7 מי חסר בא אדמא. אדמא לר נביא וחווה. 8 ולא - מה חסר בא אדמא. באמת חסר בלר. 9 אדמא ואין מתעורר. 10-11. וכל איש לר אחרי שרירות לבו הרע הולך. 12-11. לר ולא דינו... הראשונים עד אשר הוספנו עליהם עונות חדשים. 12-18. לר ולא הזכרנו בכל. אדמא ולא נחיסרנו. 13. א נוספנו. אולי בנין נוספל. ראה ילון קרית ספר ד' 136: "לשוננו" ג' 307, 349 (העירני ד"ר זולאי). 14. לר בכל האזהרות. א אדמא אשר זוהרנו. 15. לר את סיגנו ולהסיר את. 16-18. אדמא לר בדילנו ולשבור את לבנו הזונה ולהתם טומאתנו. 17. אדמא לר והנה בשארן. 18-19. ר וכמו הרים. 4. ישעיה נא יח. 6. ירמיה טו, ה. 8. תהלים עד, ט. 9. ישעיה סו, ו. 10. שם נג, ו. 15. עי' שם א, כה. 18. יחזקאל כב, כב. 19. עי' ישעיה יז, יג. שם סו, ה.
- לנא סאיך ולא אכד ביד כמה קלת [...]. מן דא ישפק עליכם יא בני אסראיל ומן יתחון לכם ומן יסל ען אכבארכם. ומן דא יבני לנא גדארא בדעאיה אן יסד ענא תגרה בצלותה וליס לנא נבי ולא דו וחי וליס מן ידעוד מכלצא ולא מתנבה יתמסך בטעתך אד כלנא קד טלנא כמה תטל אלגנם וקד אכד כל פריק חדא וגהה ואעתכף כל אמר פי מכסבת. מא כפאנא דנוב אבאינא אלסאלפה אלא ודנא עליהא דנובא גדדא ולם נתאדב בגמיע אל- מואעיץ אלתי מרת בנא ולם ינפע פינא כל אנדאר אנדרתנא. ואנת יא רב ארדת בנא אן תסבך זיפנא ותזיל ענא גשנא ותכסר קלבנא אלטאגי ותנף ענא נגאסתנא פלדלך אגליתנא ופי מא בין אלמם בדדתנא והודא פי גלבה אלמלוד קד רסכנא וכמא תנחל אלפצה פי אלכור / כדאך פי נארהם קד דבנא וכאלהשים פי אלגבאל קד טרדנא ודנובנא תחמלנא כאלריח תהבבנא וליס מן עגו אלקדרה ענדך יא רב לם תגיתנא ולא מן תקל אלסמע ענדך
1. א לנא סיק ולא אכל בר. בישעיה נא, יח תרגם הגאון: ליס להא סאיך מן גמיע אלבנין... ולא אכל בידהא. מן - כאשר אמרת ש' 2 עד - כאשר אמרת ש' 5 חסר בתרגום, ואחרי "קלת" יש בא" - מא עמלתה, כנראה שבוש. 4. א בדעאיה. 7. טלנא = צללנא, תטל = תצל. 8. אמר = אמר. 11. אלמואעיץ = אלמואעיס. 18. ותכסר - אלטאגי איננו בעברית ועי' כשה"נ. 14. ותנף = ותנסי.

- לא שמעת את תפלתנו. כי אם עונותינו הקבילו
 בינינו לבין ישועתך. ואתה צדיק על כל הבא
 עלינו. בי אמת עשית ואנחנו הרשענו.
- סה. א ועתה יי אלהינו גואל ישראל קדוש.
 5 הלעולם תאנף בנו תמשוך אפך לדור ודור.
 חלילה לא לעולמים תזנח ולא תוסיף
 לרצות עוד. לא אפס לנצח חסדך ולא
 כלו רחמיה. כי הנה חדשים לבקרים יחילו
 ככל עת ובכל רגע. למען שמך יי עשה
 10 עמנו אות לטובה כי תחלת הכל הוא.
 ולמען ברית אבותינו אברהם יצחק וישראל
 יי לא תשכח את בריתם. ולמען תורתך
 ולמדיה אשר נמלטו וישחו. והבטחתנו על
 אודותיה כי לא תשכח מפי זרעו. ודבריה אשר
 15 שמת / בפייהם לא ימוש. ולמען עמך ונחלתך
 אשר נשארו מעט מהרבה פתורן על ראש הקר
 וכנס על הגבעה. ולמען ירושלים עיר קדשך
 אשר יצא ממנה כל הדרה. ובית קדשנו
 ותפארתנו אשר היה לשריפת אש וכל מחמדנו
 20 היה לחרבה. וראה נא כי אנית יד ואפס עצור
 ועוזב. הנה נא העת אשר יאתה לך להושיע.
- לם תסמע דעאנא לכן דנובנא קד חגבו ביננא
 ובין רחמתך ואנת אלעאדל פי גמיע מא גא
 עלינא לאנך עמלת אלחך ונחן אלדי אסינא.
- אלאן יא אללה יא ולי אל אסראיל יא קדוס סה. ב
 5 חל ללאבד תגד עלינא או תמד גצבך אלי גיל
 וגיל ואנת מעאד מן אן תכדל אלי אלדהר או לא
 תעוד תרצא פמא [...] פצלך ולא כלת רחמתך
 והי / גדידה תחדת פי כל וקת ותבתי פי כל
 טרפה. פאללהם אעמל מענא בסבב אסמך אלדי
 10 קד דעי עלינא וקיל אלאה אסראיל ובסבב עחד
 אבאינא אברהים ואסחק ויעקוב אלדי קטעת
 להם אנך לא תנסא עהדהם ובסבב תוראתך
 וחאמליהא אלדין קד קלו ואנכפצו ואועדתנא
 בסבבהא אן לא תנסי מן אפואה נסלהם. ובסבב
 15 קימך וצפותך אלדין קד בקיו קליל מן כתיר
 כדקל עלי ראס גבל או כעלם עלי ראביה
 ובסבב דאר אלסלאם קריה קדסך אלדי קד
 צארית כראבה וכרג מנהא כל בהגהא וקדסנא
 אלדי קד צאר חריקא באלנאר וגמיע משתהאנא
 20 קד צאר כראבא ואנטר אן אלמקדרה קד דהבת
 וכלי אלמחבוס ואלמתרוך גמיעא. פהדא אלוקת

1. את חסר באדמא. אם חסר בר. 2. אדמא ל
 ובין ישועתך. אדמא על הבא. 4. לר ואתה ה'.
 אלהינו חסר בלר. לר וקדוש. 5. אדמא אם
 תמשוך. 6. אדמא או לא תוסיף. 7. אדמא לר
 ולא אפס. 10. אות לטובה חסר באדמא לר. אדמא
 הכל אחת כי נקרא שמך עלינו ה' אלהי ישראל. 11-12. אדמא וישראל אשר כרתה לנו כי לא תשכח את
 בריתם אשר נשבעת להם; לר יצחק ויעקב אשר כרת לנו ולשאריתנו ולמען תורתך. 14-15. אדמא לר
 ודברי אשר שמת בפייהם (לר במיך). 17. ל עיר הקדש. 18. אדמא לר אשר היתה מדבר שממה ויצא
 ממנה. 19-20. וכל - לחרבה חסר באדמא לר. נא חסר בלר. 21. אדמא לר הנה העת. לר לתהלה

1. עי' ישעיה נט, א. 2. עי' שם, שם. 3. נחמיה ט, לב. 4. ישעיה מט, ו. 5. תהלים פה, ו. 7. עי' שם עז, ח.
 עי' שם עז, ט. 12. עי' דברים ד, לא. 15. עי' ישעיה נט, כא. 17. שם ל, יז. 20. שם טז, י.
 21. דברים לב, לו.

- יבֹה יִדְעֵ עֲזוֹ רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ. כִּי אֵין בָּנוּ
מַעֲשִׂים וְגַם גָּמַר חֶסֶד מִן הָאָרֶץ. מִהֵר
יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ וַיְבֹאוּנוּ חֶסְדֶּיךָ. וַיִּכְבְּשׁוּ
רַחֲמֶיךָ אֶת כָּעֶסֶף, וְטוֹבָה הַגְּדוֹל יֵשִׁיב חֶרֶן
אֶפְרָה מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְנַחֲלֶתְךָ. וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי
יִשְׁרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתְךָ.
- ב. שׁוֹבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתֵנוּ וְהַנְּחֵם עַל רָעֵתָנוּ.
שְׁבַעְנוּ בַּבֶּקֶר חֶסְדְּךָ וַיִּגְרַנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל
יְמֵינוּ. שְׁמַחְנוּ פִּימוֹת עֲצִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ
רָעָה. שְׁלַח גּוֹאֵל וַיִּגְאֲלֵנוּ וַיַּעֲלֵנוּ שְׁמַחִים
אֶל אֲדָמָתָנוּ. וְאוֹר שְׁכִינָתְךָ בִּינּוּתֵנוּ וְחִזּוֹן
נְבִיאָךְ בְּקִרְבָּנוּ וּבְדַבָּרְךָ יִחְיוּ מִתֵּינוּ וַיִּקְיֵצוּ
שׁוֹכְנֵי עֲפְרוֹתֵינוּ, וְשִׁמְחַת עוֹלָם תִּהְיֶה לָנוּ
כְּאֶשֶׁר אָמַרְתָּ: וּפְדוּיֵי יְיָ יִשׁוּבוּן וּבָאוּ
צִיּוֹן בְּרִינָה וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל רִאשָׁם.
שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁגּוּ וְנָסוּ יְגוֹן וְאַנְחָה.
וְעוֹד אָמַרְתָּ: כִּי הֵהָרִים יִמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת
תִּמְוִשְׁנָה וְחֶסְדֶּיךָ מֵאֲתָךְ לֹא יִמוּשׁ וּבְרִית
שְׁלוֹמִי לֹא תִמּוּט אֶמֶר מִרַחֲמֶיךָ יְיָ. וְעוֹד
אָמַרְתָּ: בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת
- אֲלֵדִי יִנְבְּגִי אֵן תְּגִיתָנָא בַּהּ וּפִיהָ יִתְבִּיין עֲזִיזוֹ
פְּצִלְךָ וְאַחְסָאנְךָ אֲדָ לִיס לְנָא אַעֲמָאֵל צֹאֲלַחָהּ
וְקַד פְּנִיּוֹ אֲלֹאֲבֵרָאֵר מִנָּא. פֹּאסֶרַע תַּתְּלָקָאנָא
רַחֲמַתְךָ וַיֵּאֲתִינָא פְּצִלְךָ / וְנַעֲמַתְךָ וְרַחֲמַתְךָ תִּרְדָּ
גְּצִבְךָ וְגִדּוּךְ אֲלַעְצִים יִצְדָּ עֲנָא סִכְטָךְ וְאִגִּיתָנָא
יֵא רַב גִּיֵּאֲתָא וְאִגְמַעֲנָא מִן בֵּין אֲלֵאֲמַם נִשְׁכַּר
אַסְמַךְ וְנִסְבַּחְךָ בְּמִדִּיחַתְךָ.
- אֲלֵלֵהֶם רַדְּ סְבִינָא וְעֲזִינָא עֲלֵי מֵא קֵאֲסִינָא
מִן אֲלִבְלָא וְאַסְמַעֲנָא עֲלֵי מֵד אֲלִזְמָאן מִן פְּצִלְךָ
חֲתִי נִפְרַח וְנִסְרָ פִי בִּאֲקִי עֲמִרְנָא וּפְרַחְנָא כִּמָּא
אַשְׁקִיתָנָא וְסִנִּין רֵאִינָא פִּיהָ אֲלִבְלָא אֲבַעַת
וְלִיךְ יִפְכָּנָא וַיַּצְעֲדָנָא מִסְרוּרִין אֲלֵי בִלְאֲדָנָא
וְגוֹר סְכִינָתְךָ פִּימָא בִּינָנָא וְוַחֲדִיךָ אֲלֵי אֲנִבִּיאַךְ
פִּי-וֹסְטָנָא וּבִאֲמַרְךָ יַעֲשִׂשׁוּ מוֹתָאנָא וַיִּסְתִּיקֶךָ
אַלְגָּאִים פִּי אֲלֵתִרְאֵב מִנָּא וּפְרַח אֲלֵדֵהֶר יִכּוֹן
לְנָא כִּמָּא קֵלֶת פְּדֵאֵהֶם אֲלֵלָה יִרְגַּעוּן וַיִּדְכָּלוּן
צִיּוֹן בְּרִנִּין וּפְרַח אֲלֵדֵהֶר עֲלֵי רוֹוֹסֵהֶם אֲלִפְרַח
וְאַלְסִרוֹר יִלְחַקְאָנָהֶם וְאַלְגָּם וְאַלְחָם יִהְרִבָּאן
עֵנָהֶם. וְאַיִצָּא קֵלֶת אֵן אֲלִגְבָּאֵל תּוֹזֵל וְאַלְרוּאֲבִי
תִּמְלִיל וּפְצִלִי לֹא יוֹזֵל עֲנַכֶּם יֵא בְנֵי אֲסִרָאִיל
וְעַד סִלְאֲמִי לֹא יִמִּיל קָאֵל אֲלֵלָה אֲלִרְחִים. וְאַיִצָּא

להושיע. 1. וחסדיך חסר בלר. בנו חסר באדמא.
2. מן הארץ חסר באדמא לר. 3. אדמא
לר חסדיך ויהי עלינו נועמך ויכבשו. 4. לר
את חרון. 5. מעמך ישראל ונחלתך חסר באדמא לר. 6. והצילנו חסר בלר. 7. אדמא לר
שובה ה' עד מתי והנחם על עבדיך. 9. לר שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו שבענו בבקר.
11. אדמא לר שלח הגואל ויגאלנו והעלנו. 12. אדמא לר על אדמתנו. 13. לר גביאיך בתוכנו.
אדמא לר ויקיצו וירגנו. 14-16. תהיה - ברינה חסר בר. 18. כי ההרים, התחלת דף סז ע"א של
אדא. אדמא לר ועוד אמרת עתה אשיב (אדמא את) שבות יעקב ורחמתי על (אדמא ר' ורחמתי כל) בית
ישראל וקנאתי לשם קדשי, ועוד אמרת כי ההרים. 20-24. אדא ועוד אמרת כי מי נח זאת לי אשר
נשבעתי מעבור מי נח עור על הארץ כן נשבעתי מקצוף עליך ומגער כך ורבות מאלה נחמות
והבסחות כרתה.

7. תהלים קו, מז. 8. שם קכו, ד. 11. שם צ, יד-טו. 14. ע"י ישעיה כו, יט. 17. שם לה, י. 20. שם נד, י.

- סו, א קבצו אתכם כי אתן אתכם לשם / ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יי. ורבות מאלה נחמות ברת לשאיריתנו, ואומר: בימים ההם ובעת ההיא נאם יי יבוקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלה לאשר אשאר. ואומר: ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יי, כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יי כי אסלה לעונם ולחטאתם לא אֶזְכֶּר עוד. אלה אמרת וכאלה עשית וכאלה תעשה, וכהנה רבות עמך. זכרני יי ברצון עמך פקדני בישועתך, לראות בטובת בחירך, לשמות בשמחת גוייך, להתהלל עם נחלתך, כי אתה שומע תפלה ומאזין צעקה ואין זולתך. ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו. כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים. יי שמעה, יי סלחה, יי הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי סו, ב 90 כי שמך נקרא על / עירך ועל עמך.
- קלת פי דלך [אלוקת] אתי בכס ופי דלך אלוקת אגמע שמלכם ואצירכם אסמא ומדחה פי גמיע אמם אלארץ חית ארד מסבייכם בחצרתכם קאל אללה. ואכתר מן הדה אלמואעיד קטעת / לבקאינא וקלת פי דלך אלאואן יטלב דנב 5 סה, א אל אסראיל ולם יגד וכטאיי אל יהודה לם תלחק אנני אגפר למן אבקה מנהם. וקלת איצא אן לא יחתאגו אן יעלם אלמר רפיקה אערפו אללה לאן כלהם יערפוני מן צגירהם אלי כבירהם אני אגפר דנובהם וכטאיהם לא 10 תזכר אבדא. הודא מא קלת ומתלה ואמתאלה פי אמכאנד. אללהם אדכרני ברצי קומך ואחשרני מחשר צפותך אנטר כיר מכאתירך ואפרח בפרח קומך ואמתדח מע צפותך אנך סאמע אלצולה ומגיב אלדעא וליס גירך ונחן 15 לא חילה לנא נפעלהא ואנמא עיונא ממדודה אליך ואיצא ליס מן קבל צלאחנא הודא נצרע אליך בל מן קבל רחמתך אללהם אסמע ואגפר ואנצת ואצנע מראדי מן גיר תאכיר אן אסמך קד דעי עלי בלאדך וקומך. / 20

9. אדמא לר נחמות והבטחות. 4. לר אשר כרת לנו ולשאיריתנו. 8. אא איש את אחיו ואיש את רעהו: ר ואיש את קרובו. 10. נאם ה' חסר באא אדא מא. 11. אדא אמרת ואלה תעשה וכהנה וכהנה. 14-15. אדא שמע תפלתנו כי אתה שומע תפלה. לר צעקה לכל בריה. ואין זולתך חסר באדא מא לר. 16. עינינו, עד כאן בר. אדמא וגם לא. 17-16. אדא עינינו, וגם לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחינתנו. 18. ל הרבים, יהיו לרצון אמרי סי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי. 20. אדא ועל עמך. שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך. הושיענו ה' אלהינו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. ימלך ה' לעולם אמן ואמן.

9. צמיחה גי. כ. 7. ירמיה ג, כ. 11. שם לא, לד. 14. תהלים קו, ד-ה. 16. דה"י ב, כ, יב. 18. דניאל ט, יח. 20. שם ט, יט.